

بازرسی شد

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای
اصفهان

اسم کتاب: تحقیقات جدید
مؤلف: میرزا محمدافشار شیرازی
موضوع: تاریخچه

۹۹۲۶

۹۸۸۷۷

۱۳۰۲

شماره دفتر: ۱۳۳۵۸

۲۹۳۵

کتابخانه مجلس شورای
اصفهان

فهرست شده

۹۹۲۶

10

20

تحقیقات بسم الله الرحمن الرحيم **سرخدایه**

آنچه گفته اند از سزا بیعت با سید فرید که محکم الاله النبیه الاقصی و جلاله کعبت
است و اول ارض طبا فطبا و شفا شفا و اعتقاد است در کتب رسوله الهی
ان القرآن الکریم و الذکر الکریم لیسیر بین الحق و الباطل و هر چه است از اسلام
و شک و تردید و خاوری ایمان و ممالک دنیاوی و آخرت و اشیاء و الممالک
و عاقبت و غیره ازین است که کف حدیثه الدین مبارک السلیف و اعدای
المؤمنین و اذویه العلم و الیقین و فرقه برین فقه است در هر حال غیبت
فقه است **و بعد** از این رساله است در تحقیقات سرحدیه در سده
جهان و جعفر حسینی لقب بشیر الدوله در ایام در باقیات و موران در اول
عشمانه و انگلیس و روس که در این عیالین الیک و عثمانی و موران و نظر
بعضی مورانیت خود کرده و درین واقع اوضاع سرحدیه مورانیت
هست علیه را در حجب قرار مانده در این در آخرین معاشره طرفین است
خیال اولیای دولت عثمانی در از تقریرات و تقریرات و حرکات موران
حالت مثل رالیها و سایر قراین خارجیه در هر چه است یا حد است

با بر فرج و ادات و کذا است لازمه ایضا بر خیال سید محمد علی بیگ
کتاب بر حدیث و فایده است که در توضیحات لازمه علی و در زمانه و کذا
از او در سبیل سرحدیه و فقه در رسم شده است ضرورت بهم رسانیده که
درین در است بر آید حب الله را در غیاب جلاله که هم فرقه در
عالم تحقق قراین عدل و داد نظم امور بلاد و عباد و دیده به از حر است
حک و ملت حالت با باره اسرار امور در است غیاب اوج دقیقه هر چه
ایستای مایه سمارت و قوی مورد تا سید است الهی و کینه بر فضیلت
حضرت امیر ازین امر چه در است ای امام الله قاله قبله بجهت
اختیار اولیای دولت علیه فرمایید معلوم از باب استحضار حدیث است
در از نهاده اندیش و مفهومی از این تقریر و در این است و سرور طایب براد
در کماله بهرات و در قیاس قدرت مجرب حکم این است علیه است
عبره فضا است و الاست با بعد از ابد است کشف است که است در است
و کلمه سرحدیه در این عیالین اسلام در میان خود و کلمه است که بعد از این
لمرک مجرب و جعفر حسینی که حکم روز بروز در مرکز بصره و ابا که با مختار و امیر
بر طبع سابق علیه است تا موافق و کذا است و فقه فرقه است مر بود و غیاب
تقریرات و فضا که در این فرقه غیبت است و در این بناه را از تقریر است
بلکه از این است با فقه غیبت و بهترین در این فرقه است و الفقه

بستند و زباله خفته بچشم آید. چنانکه آنچه جسم از اعراب به مالک سخت
دست رسد و حرکت نه بگذرد. بقایه او استافت و در شهر رسول
و شهر امیر علیه السلام است. بوی تاب میخوردست نیاروده و در بر یافت
اکثر از جمعیت او استوار و طبعی است و طرف فرار در در کوشه جفا دانودا
مقدار کردید قشون عثمان بر فرخ مانع در با فاصله و انحراف شمشیر به تهاشها
و کار و لشکر و انبار را را با اموال تجارت علیه بر وجهی عادت و غیر که
به نهایت کرده و حال آنکه از قتیله و دستگیر و صبیان و نسوان آنها را اسیر
و بیخته اند و در حقیقت نفعند این خبر در در راه است بیع اسرار است و باید
رسید که کثرت نامش به با دیار است عثمانی نوشته بود که قدره آل کلام
بغیران عمارت کبر در استوار است است است. بجز قضیه جنایت کشنده
قدر نیز بعضی سفار در حال متعانه را با نخواستگی است در بهر با در حال خاربه
و یک جسم با همه در نظر است دولت درین باب گفتگو و حقیقت دولت علیه را
در ادبی عمارت و قضیه نه گفته است این ثابت کرد ایشان در زاده طغره
و منقطع این سینه را بمیان آورد در نه در محرم ملک است از توابع بصره و بغداد
محرور و تعدد او میوه با بریت و در میان خود متهم کرده ایم عاصه در است
ایران او عمارت محرم را امر نماید و آن سبب عمارت و قضیه سخن او
در مضمون است در فقره محمد نزاع میوه یا حال و دیگر مکرر کتابت گردید

در مکرر بعضی محرمه در توابع ملک ایرانشه است و وقت حال نیز بیع محمد و در عمارت
الکلیه حق و سپهر خواهد بود. لهذا با بنی اول شخص مسلم که بعد از آن به پس در آن
در حال گفتگو بود. بر این سینه است که کار و جواب صورت انبساط بر سفر
از تقویت خود و رفاهت در زمین تا اینکه سلطان نمود و مغز و فانت کرده
قشون او را با ابراهیم است جنگ داشته است که خرد و کستان است گفتنیها
حک عثمانیه را با تمام نزد محمد است پیش برده تسلیم او شد و در وقت را با سینه
دست به بهانه عمارت چهار ماهه چهار بر سر است که طراش آمد در شهر ابراهیم
محرور می شد و در مقام خود به خیال شمشیر بیداد آنکه برابر در این است
جنت از یکجا و مغز را بهینا بفرستند حرکت داد و محمد فاضل معینت که از مردم
در همیشه سخن از دولت عثمانیه میگوید و خود را خیر جزاه آن دولت نظر میداد و وقت است
بر حال دولت عثمانیه رسیده در فتنه در این حالت ضعف دولت عثمانیه
بخیال تمامه قدر عمارت محرمه در اینجا به فرخ چهار اودیاری است الکلیه عاری
او است در فرصت را وقت کتب اسرار است الکلیه را به تمام مقدمه محرمه
بود است که اودیاری است عثمانیه در حقیقت حالت فتنه شمشیر آنها بود
از آن حرف محمد فاضل شده و تعمیر تمام مدارم فتنه را الفجارت است
ایران را امر و بانکه فاضل از فتنه در رو است خسته باشد بوجوب دست حضرت
سلطان مجید بر شخص نفعند در عمارت و قدر عمارت محرمه را به سینه هرگز

کجه را نه سو سوک و عدم علم و علم
در چه جز است را به غیر ستم و قهر تا چهار و پنج کرد او را و نه که در نزد و معانه
را که میگفت با حق بر سجده که در صهارم فخر و در وجه تفریح بنده حق است
کردیم صهارم فخر در زمان خستیا سلفت را در دست آنجا آدم تکلف فرمود
بر این حد خط صفر نه است نه و تحت سلطان را بهیچ وجه بروز نماند و بهیچ مظهر از خط
سعد و این جهت انجام نداده بسکه بهیچ وجه مر حجت کرد و از آن روز تا پیش
حق در برابر رفیع ایقالات اولی حکمت محرمه مالوف را جلال جلال عثمانیه و معروف حکمت
و حکمت ایشان کرده خیا که در عهد خود با برابری سعد و حکمت است حکم شده
در محرمه و توابع آن ملک طلق است ایالات و بهیچ وقت است عثمانیه در آنجا
اولی حکمت گفته از قهر در صهارم فخر بجهت خود منتقد در تین ای کفین در روس
در هر دو بنام صهارم است عثمانیه بعد بجهت آنکه خود را بعد از آن قاطع و خدا را کجا و بنا
اینها بر این امر ناگوار نماند صهارم فخر را داد است کردن در محکم گفتگو بر قرار
و مطالب طریقی بود و حکمت ایشان در محکم فخر و حضور و حکمت در تین ای کفین
گفتگو و این است که بهیچ طریقی قرار داده اصلاح ذات البین است بجهت محکم
و حکمت در وجه مبره از زرت اردم و فخر در از طرف است علیه جهت راقم مهور از زرت
کردیم اتقا در تبریز است تمام فخر و خنده بهیچ تر شد در زمین بر این جهت
محرمه مقدمه قهر و غارت که بعد از است صهارم فخر است با و الا بعد از آن طریقی

۳۰
به صهارم فخر و سببه نه است اتقان بلکه بنمید در مزاج صهارم فخر و سبب
و کله این دولت فخر میرزا آقاسی مرجم را معجزه در عین فخر در روز از زرت اردم
سخت و کله در حال در بیه است چهار سال در از زرت اردم گفتگو و قرار
استاد و آخبر از داد نه میرزا آقاسی مرجم بعیت به سبب عدم تمهید از اردم
سر صهارم حکمت محرمه و سایر مطالب محتمل این است که از آن است در این است
نایه و از عین الزام بهر بطور است بر آیه بعد از آنکه فخر زمان قرار نامه معینه
در اکنون در رفتار در تین ای کفین است استمال هر یک بر او است متنزه فقره
نوشته بجهت معروف و معجزه فقره آنکه بعد از سر صهارم فخر و معجزه داشته
به تر از همه است در حضرت در باب محرمه فخر که ایام است استمال
عثمانیه بهیچ و اکنون بر دولت الفیج و اکثر مشی اجاله نوشته در دولت عثمانیه
محرمه و لنگرگاه و حصار و جزیره فخر را حکمت بر دولت الفیج و اکثر مشی از زرت اردم
مرجم هم بقصد بهیچ از آنکه به نبرده بهیچ الفاظ را قبهر و قرار نامه را محضر و قبول
داشت از از زرت اردم متفرق شده بهیچ در رسیدن قرار نامه و کله بر است
فخر مرجم بجهت برود که کله فخر با زرت اردم است و فخر فخر فخر در مجلس سعد و
سردی بخود نامه در جز خوانده خود به بقدره کرده کرد ملک از است عثمانیه که فخر
و حکم ترمیم صادر در سببه فخر کرده در محرمه فخر حکم بنا و راه که معجزه را از
نجه و سبب و انانیه و در عین از کار و فخر در باهات است زرت اردم فخر فخر از زرت

بر مال امیر حاج مجتبر از طرف دولت الفیض مورثه حاج ابا آن داده بود معتمد
 و مولای فرج الله را بواسطه آنچه نقل نموده است از دارالکتاب حضرتش و اولاد عربستان
 وقتیکه این خاندان دایم کلمت در حال دولت عثمانیه رسیده خیال کردند که بکمال
 وقوع بپرسند مایه در مورد و موجب شود و مشرک بود و در سابق و در سابق
 قرار نماند تا هر که در آن اوقات میرزا محمد عثمانی از لغات پارس به پهلوی
 کرده و تصدیق نامه اینجاست در پیش او فرستادند و در آنجا با دلگه با وجود
 صحیح دادند و الفاظ قرار نماند در بعضی مواد بهم دلگت درین باب استیضاحی
 از فرار و بواسطه نموده و اینها حالت برابر آن لغات نوشته اند اگر شایان
 اینها حالت را در بعضی کجا فقره است چه ممکن است بمنند مرد به تصدیق نامه
 و لیس را با بد که در سیم و الله فهد میرزا محمد عثمانی جواب داد و فرج بی کار
 مورثه فرار نیست و درین باب سینه بهم فرستادند دولت دولت فرج عثمانی
 خواهد داشت مفیده بنفاله باز در حال دولت عثمانیه سفار و بواسطه التحریک کرده
 اینها بفرستند و در نظر کردن جبر سرزادان که در آنجا هزار تومان رسیده
 بسم جایزه سلطان با داده هزار و در آن فرستاده را موافق و خواه دولت عثمانیه
 از میرزا محمد عثمانی فرستاده اگر چه سواد نوشته شد را لیه برست نیامده و در آنجا
 استیضاح دولت عثمانیه و اینها حالت سفار و بواسطه موافق نامه از میرزا محمد عثمانی
 قرار است **سوال آخر عثمانی** دولت عثمانیه بوجوب شرط فقره قرار نماند

در ترک کون شهر دیندر و لنگه کاه به سنجی جزیره آنحضرت باین این رتبه فرمودند
 چنانکه نه از نظر دولت عثمانیه راه به فرج از شهر مگر است نسبت بر بنا در
 دولت عثمانیه راه در آن است در آنجا **جواب آخر عثمانی** مورثه در این باب
 میگویند در لنگه کاه و مگره در محل است در واقع شده است در مکار شهر و غیره در مورد
 حصار لونه اراتت مکنج نیست نحو معنی کبر به به مورثه و بواسطه عمل در آن قبول
 مکنسند در آنجا دولت عثمانیه راه و انکه در کردن بالفیض معراج در آن سوال کرده
 بودند شهر دیندر و لنگه کاه و مگره و جزیره آنحضرت در باب علم ترک کلمه درین
 معنی زمین دیگر و نه بنده دیگر در آنجا واقع شده باشد **سوال آخر عثمانی** دولت عثمانیه
 سوال مکنسند از شرح بینه آنحضرت در باب علم بجهت بجهت دولت الفیض در آنجا
 مروتیست مکنسند دولت عثمانیه در باب علم در خاک الفیض بینه و نصف آنها در آنجا
 عثمانیه درین حالت مروتیست الفیض آن خاک عثمانیه را تصرف نمود و بانه تلقین
 و غیره بکنند دولت الفیض آن زمین را تصرف نمود **جواب آخر عثمانی** مورثه
 دولت الفیض بهم بهانه غرورانه برت باید و مکنسند راه و بجهت بینه علم الفیض
 نه از میرزا محمد عثمانی است و متعلق بر دولت عثمانیه است اگر چه غیر الفیض
 نصف بیه در طرف دولت است یا در نظر دولت چهره متعلق عثمانیه دارد
 مکنسند بینه **سوال آخر عثمانی** دولت عثمانیه در باب فقره اند و چهارم سوال
 اینکه دولت الفیض مطالبات خسارت تکرار مروتیست در میان مطالبات شخصی

مخالفه در ترک است و در ترک کرده است و نیز در ترک عثمانی تصور مکن
 در این ادی بنایه و غیره گفته تنها مکتوب عادی و سیاحتیه و بعضی جزایرت و بنامین
 تبعه در این الفتح عثمانی رسیده و مشابو باطله س رقیس طرفین با خود خیر است
جواب غلامان سلیمان معنی تحقق الامر و جهاد عهد نامه در دولت الکلیه می تواند
 درین باب ادعا کنه و بهر طرفه به ترک مکتوبه و البته با ترک شود بنا علیه مکتوبه
 فقیه تواند درین باب حرفه بزنه طلب انکشافی تر لکن آن انکشاف را در غیر سبب بود
 تشخیص صحیح بطلان آن حکم داد انچه که قبلا شده است ما مورین بجهت بعضی
 حکم شده خود به خیر نگاه داشته است در باب مکتوبه می تواند آن مکتوبه
جواب دولت عثمانی سوال کنه اگر دولت الکلیه بفرستد در باب قبله
 شده است قبلا کرده است و علامه همیشه بجهت فقره جیم و سنجی فقره در آن
 در سلطه و کله طرفین گفته شده و **جواب غلامان سلیمان** ما مورین انچه که دارند
 می تواند جواب بر نه در دولت علیه الکلیه قهر کرده اند همراهِ خود قهر و علامه
 گفته در فقره انچه در باب مکتوبه و دانش امتیازات در در باب حج و تبار
 نوشته شده است و قرائن ما در باب سوال قلعه ما مورین خجیه و این است
 ما مورین در این دایره تا کنه بنامه در اجراء خود مکتوبه دولت عثمانی را بنامه
 انچه که در سید دارند و بهر باب گفته اند هر چون اینها را بجهت
 غیر است در راجع بقرار نامه اخره در این مکتوبه است و **جواب غلامان سلیمان** در مکتوبه قرار مکتوبه

در آنکه این فقرات موجب فریب بصیرت و کائنات معیوب انچه است مکتوبه
 و عدم استیجاب انگونه معانی مکتوبه از انچه قرار مکتوبه است لکن اسواد قرار مکتوبه
 مکتوبه نیز مکتوبه و مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه
عشنامه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 این قرار مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
فقره در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 غیر از اینها در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 می کنند در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 سینه از هر گونه ادعا صرف نظر کرده و سنجی نگاه دولت عثمانی در مکتوبه
 دارد و قاضی الهی در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 اب رط العرب در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 دولت الکلیه است و علامه درین حق گفته است که کتبها را ایران آزادی نام
 از مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه
 آمد و رفت نامه **فقره** در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه در مکتوبه

سیرادش را در حق از غیر ترک کرده از در جانب با خیر فتنه یکن در حق
تعیین نمود بر آن سبکه مطابق با ذوق بقدر و هوای نفس را قطع نمایند **فقده**
چهارم عطفی قرار داده اند در حق راه در بجز در قیاس خطرات است
در دولت بزرگ و اهل در زنده با کمال و طاعت میسر از در دولت تعیین
بتعیین و نظارت و عطفی واقع شده و هم رسومات هر امر از آن در خیر
نموده بر آن سبکه میسر آنها از در عهد است فخر و حق خود از در جانب
خیر مودب و تعیین نمایند **فقده پنجم** دولت عثمانی و عهد یکنه در آن هر دو کمال
قرار از آنرا در بر آنست لاده و قیمت آنها را از محله نکور و مراد و محفیت
آنها را با ایران حضرت زهم و از طرف تعیین عتیمی تعویض میسر بر قرار
بموجب معا هر با بقدر از زنده ایدم عودار و شکر **فقده ششم** سبک اهل
رسم ملک اموال تجارت خود را موافق قیمت عالی و جاریه اموال نکور بقدر
یا جنب بوجوه در عهد نامه منعقد از زنده ایدم در سنه هزار و دویست و شصت
در ماه ششم در در تیمارت مسطور شده او گننده و از سینه در زنده
نکوره تعیین شده از جمله در هر مطالبه شود **فقده هفتم** دولت عثمانی
و عهد مکنه در بوجوب عهد نامها بر بقدر اعتبارتیک لازم است در حق خود از
اجرا دارد تا از هر نوع تعویضات بر لجه بر نماند بکمال اعمیت محله سبک
و گای در ملک عثمانی است زیارت گننده و همچنین تعویض مکنه در بلاد

انکه

استقامت و کینه روابط خیر و استقامت لازم است فیما بین دولت اسلام و
عطفی بر قرار شده مناسب تر بر بر در احتمال نماند تا خاکه زوار الیه
در ملک و تر عثمانی بکلی اعتبارات نماند میباشند سیرت الیه نیز
از اعتبارات نکور بهره در لجه خود در تجارت و خواه در مواد سیر
از هر نوع ظلم و تعدد و بجز موقوفه باشند و معاد و برین بالیونر یا سبک اهل
دولت الکلیع بر این سفح تجارت و حمایت تبعه و سبک ایران بکلی محله
عثمانی و لازم باشد لقب و تعیین شو بغیر از که کرم و سینه منوره
دولت عثمانی قبول مکنه و عهد مکنه در کانه اعتبارتیک سینه منوره
بالیونر یا نکور و شکر و در حق قنولها بر بر لجه جاری شو در حق آنها
نیز جاری شو و نیز دولت الکلیع تعویض مکنه در بالیونر یا در از طرف تر عثمانی
بکلی محله ممالک ایرانیه و لازم بیاید لقب و تعیین شو و در حق آنها در
تبعه و تجارت عثمانی در ممالک ایران آمده سبک معینه معینه متعاقب را
کانه اجبر دارند **فقده هشتم** در تعیین عتیمی اسلام تعویض مکنه در بار سف
در سف و سف غارت و سف غارت بر و قنایه در سر حد همیشه تا ابر لازم
استاد و جبر گننده و بهی خصوص در ممالک شکر آنست خلاصه داد
در تعیین عتیمی تعویض مکنه در زنده هر نوع حرکات تجاریه تر سف و غارت
دقت در در زنده کیم بر وقوع سبک بر بر این قرار داده اند سف یک سف سف

مرشدند و صاحب آنها معلوم نیست بجهت تقابل تعیین کردن محکم در برابرش
 انانیت نکلند کرد بگرفته باراده و نسبتاً زخردش حلاله شود و کشت بر کینه
 بهجت آنها معلوم است زیرا بر این حالت جموع آنها ظاهر شوند **فقره پنجم**
 جمیع مواد در صحرای معبر است سابقه خصوص معابر در درسه هزار در وقت است
 در از زنده ادرم منفعت شده و در کجاست با این معابر در ضربه الفا تغییر شده و ظاهر است
 کلمه کلمه در این صحیفه مندرج شده باشد کانه احکام و وقت آن ابقا شده است
 و فیما بین در حالت غلبه قرار داده است در برابر ساد انج معابر در طرف
 در ماه یا کمتر نه از جانب لیس قبل میباشند و تصدیق نامها را کلاب و کلاب
 کرد و کان و کان فی الیوم پس دس عشر فرس شهر ظاهر است مسنه هزار و در
 شصت و سه **بسم الله الرحمن الرحیم** پس از آنکه در جهت از کعبه منوره از در ضراب
 بیت السور در حالت فمضاج و تحت کینا با اله رش و الاتحاق بفرجه سارک
 این حضرت قمر شمسها صال از شوکت شرح است هر منفعه و در بر کرده است
 فرصت جز و این الوقت عثمانیه بخمال نیکی ایام قدرت و اول سلفیت
 س در بار است که در دست فرسکان مایه شغولیت است آنحضرت استماع
 خبر جویس ابر و نوسرهایون صورتاً به شمرت تعیین و کلامی که بر صدق کرده
 و کلمه خود در لیس و اطمینان را در کجوه رستمان ردا سر صده نفر و چنانچه در پیش
 و کلمه خود آن دستور العمل را در زنده در زنده و اول رشته بگو قطره را در حمله

توابع خود موافق روز و کلمات لکونی محکم و در نهایت شایسته کمال است
 و منصف است بر جنات بر خیزند و در این و کجای نفی صبر بر قرار است بلکه
 بکشف غمسه نام سلطان مراد بر ضبط و از تصرف امور آن این است ترغیب
 نماید او در عین شست برف و بارش با وجود حرکت و توجه و کلام کعبه
 صده بیست سر حد است تنها خود به عجز از کعبه که در این دارد بگو قطره شده
 اهل آنجا را تطیع داشته بر نموده به فریاد و مخالفت این بنحرف بگو موزا
 تصرف در دهن شتره از آن در شرف بگو که شهر خوار است منار بعبان است
 خط سرده بنا بر پاکو محمه از قدر در طرف راست علیه بعنوان و کلمات
 موز کعبه صده بگو حسب الله اولیاء است علیه در نظر کینا روانه سر صده
 شده هر سر از همه امور آن بجهت او در کمال اجتماع ایشان بگو رسیده است
 و کلمه نیز خیمه بر سر از قدر در دیش پاش و کلمه عثمانیه بجهت از کعبه دارد آنجا
 و در آنجا مجلس اول بجهت تهیه مقدمه کار منصفه و مقرر گردید در برابر مخالفت
 مال و جان ما مورین از بعد از انحراف و سیر قطع الطریق چهار صد نفر نظام
 در ایالت نفر بود از طرف راست عثمانیه و نظیر آن از طرف راست علیه از سید
 سر صده و قطع همراه و کلمه بوده بدینوا که هر طرف در خاک خود بوقعت ایشان
 موز طلب نماید اگر چه سیزده نفر آن مرحوم حرکت خود را از انجا در برابر
 بر بگو قطره منوط و شروع به مقدم لوازم ما موریت را بجهت آنها مربوط نمود

مذکره

بعلستان معروف و حکومت حکمران وجه ما فوئت **اما محمده** و سایر
از شهر عربستان و محکم کنایه است بر حسب دموافی قرار نامه خرم سلطان
در است علی الکلیج از جمله از شهر قریب جوار رسیده از حد در لیس سهم در است
جنوب است باین قرار است در محمده بندری است از توابع از شهر حبیب
در طرف یس راه کاران در از زرد کوه یک بر جای کجاست بر بر خیزد
زینک بمجره فیض آب رطوبت العرب واقع است سکنه آن در شرق
محمده و یس کاران تا مکنز محمده موم بهار و سپهمن در طرف غرب محمده
دلی رطوبت العرب از محکم القطار کاران رطوبت العرب تا شهر ابولوف
و در بحر واقع است اینجا در تصرف طایفه محمده و بعضی است و طایفه
حبیب از توابع محمده و دانات آیه است **کوت** فیج یعنی قلعه فیلیه
در بقعه در غربت فرنیج است در طرف غرب محمده در رطوبت العرب
واقع است احمد الله جابر صاحب حکم سابق محمده و محمده فرنیج اولاد و خیال او
فیج در باز در رطوبت العرب و بقعه یک فرنیج و نیم تقریب در طرف غرب
محمده واقع و تخمینا بر دویست فدان در آن در شهر است و همچنین چهار فرنیج
نیم محمده از جمله آبادین رطوبت العرب در سمت شمال و جنوب محمده
واقع و محکم فیج در است و اعراب نه کور است تا کن ایمنه هم در تصرف
سلالات و اعراب حبیب و این مطیع حاکم محمده بوده استند از محمده با بصره

در این رطوبت العرب واقع است زبده از فرنیج فرنیج مساف فرنیج و رطوبت العرب
در این است **مقر حکومت** شیخ امین فرنیج حکمران تا هر ملک و قدرت که از نام محکم
بره آتی بوده و هاله حبیب فرنیج شهر مزبور در محمده او فلیه است **تصیر**
بعده در زرد فرنیج است در طرف شرق محمده واقع است رطوبت عرب
جزیره در زکوهها و بیابان و کوه مکنز بر خیزد از رطوبت فیلیه مکنز در غربت
شهر و صیقل محمده مزبور در فراه جواله آن باین رطوبت آبیاری شود جزیره
و آنم از در فرنیج رطوبت العرب و محکم کنایه است در جنوب محمده واقع
در شرق و شمال بر دشت راه کاران در هر دو موم به بیشتر استند و جنوب
بسیج فارس یعنی جیر فارس و غرب رطوبت العرب محمده است و طوایف از اعراب
محمده تا صیقل فارس در زرد فرنیج و عرض آن در رطوبت العرب تا بیشتر شرق
از یک فرنیج تا سه چهار فرنیج باشد و اکثر بیابان سکنه آن و شلوک از بعضی
لم فرنیج و نوره و از است جزیره مزبوره محکم کنایه در رطوبت العرب
کوت تا هر که کوت فارس میگویند در این جزیره و در برود محمده و جزیره
راه کاران در موم به بیشتر شمال و زرد فیض موم به حفا است فاصله میان آنجا
و شهر محمده نیست و مکنز است در رطوبت این قلعه جبر محکم است در هر دو جزیره
بعده از کوه و تازه یک شهر محبوب شود جزیره محمده یک باره است این
جزیره در رطوبت العرب اتفاق شماله و جزیره نرتمه در رطوبت العرب است

دانه در جزیره کهنه بجزه نزارع و تخمات اصوات است نه که کبریا
دب برادر خمر جزیره کهنه است و بکنز و بط لقال کجسته آن لبط العرب نزارع
از سبب نزارع است بزرگتر است بجز کجسته بکلام سوره بعضی کجسته بزرگ از آن کجسته
مخورد باید حقیقت جزیره کهنه هم هم نزارع است نه که کجسته است در جزیره کهنه
تجید است و نزارع شلوک کلام در در جزیره کهنه بجز سبب نزارع است
از جنبه جزیره کهنه است هر یک به کلام بهر مخصوص در جزیره کهنه است
و کله سوسوم و یک فرسخت همچو معبر جزیره کهنه است نه که کجسته است
بجز نوع است زیرا که همه نزارع همانند است نه که کجسته است
تخمیات و نزارع مخصوصا کهنه کرده است و نزارع یک قطعه و سوسوم جزیره
انحصار است در جزیره کهنه و نزارع آن در جزیره کهنه است
لقاب ره کاران لبط العرب نام نزارع ره کرده لبط العرب
است فرسخت است و طوله از سبب لبط العرب است
در جزیره کهنه است و تقریبا آنچه گفت فرسخت است از کجسته
لبط العرب در جزیره کهنه کاران در جزیره کهنه است
در جزیره کهنه است از جهت آن نزارع در جزیره کهنه است
الکرمات در جزیره کهنه است و نزارع آن در جزیره کهنه است
و تخمات در جزیره کهنه است و نزارع آن در جزیره کهنه است

بطول ره کاران در جزیره کهنه است نه که کجسته است
اتفاق است که در جزیره کهنه است نه که کجسته است
جانا که اینک خلافت از محسره تا و غیر و تمار دست نزارع کهنه
تا سوسوم یعنی کجسته است نه که کجسته است نه که کجسته است
نزارع قنق و غیره در نزارع کهنه است نه که کجسته است
و تخمات لبط العرب در جزیره کهنه است نه که کجسته است
فرسخت لبط العرب در جزیره کهنه است نه که کجسته است
در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
بارس در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
تخمیات در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
کجسته در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
الکرمات در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
مخورد در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
جزیره کهنه در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
مخورد در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
بعث لبط العرب در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است
نزارع در جزیره کهنه است نه که کجسته است نه که کجسته است

انصرفت است و تحریف است و معاده بر آن بر منجیه صدها چند بود
سه هزار تومان بیات آنها را بسزده هزار تومان قرار داده و ملک از بیاض
کعب گرفته تسلیم عالم نمود تا امروز هر سال همان سزده هزار تومان بیات
معهد و متداول است اگر چه حقیقه موافق قاعده و معتمد ملک الفیج از مزایع
و شتوک کار در کفستان آنها بهره و یونان گرفته بود البتة با چهار و پنجاه هزار تومان
شامل دیوانه عاید و بیاض میجو و لیکن بعبت عدم تمهید وقت و قطع نظر از شکر محبت
سرمد و مناسب بودن تعمیر یک باره این قدر جزرت در زمین و بهر الزام
و استقرار سزده هزار تومان بیات بزنده شیرت مرزبده در از راه آموخته
خود و بیوان سپهر کعب بود مسیح هزار و سیصد تومان بعنوان استعدادهای بیاض
بیات مرزبده نهشت شده و بر سزده هزار تومان پیم خود تمکین **الحاصل**
وضع مجلس و کله ضعیف تصور کردیم ما مورس طریقی هر که ام یک اذد شروع مطب
داد آنها نفع نماند ما مورس دایم اذد فکر در مجلس سیم در دو نطق خوشان
تقریر کند البته با تاریخ اوزر و شبته چهاردهم رابع الله و الله ^{۱۲۶۶} مجلس
منفقه و تقصیته ^{۱۲۶۷} لفظ بلفظ در آن یکم در دویس بیست است گفتار
خنده و لذت گفتار در دویس بیست ^{۱۲۶۸} مود غلمان اینجمله هر سزده که قرار نامه خیز
ارزنده مردم در میان دیکه جمع در ارزنده مردم همفا و مبادله شو سودا
برای ما مورس در بیاض و لطیف مبدلت علییه عثمانیه رسیده پس از مدتی وقت

بعض عبارات آنکه بهم فیه سجای منیک اگر اطلاق معنی خود باز نماند
در ایس نگار بود در اجازت همفا دادن بولیک خود تا در کعبه مقام از معتمد
متصوره بر آنکه معنی تفسیر آن عبارات را از نظر اول و ایستفاج
منفقه است آن اسم لفظی است نوشته میسر و مکرر است فان سفیر مختار را بر آن
آن لفظی است را قبل از منفسه سنه پانزدهم در ارزنده آن معضرت سلطان
لفظی است آن را کافه بقوت عهد نامه گرفته قرار میسه را همفا فرمود
از ما مبادله بکار آید دولت عثمانیه قرار نامه در زنده مردم را بر قبول
شد آن لفظی است مرزبده قید داشته و الله همه شروط آنکه لغو و
از غنیمت رسیده اند و تعلیمات فرخ آموخته لفظی است مرزبده بنا برین
دولت عثمانیه در لب ریط العرب بغیر از نفس محرمه و لکن با همسر وی
و جزیره انحضری بکلیک را بدست الفیج و آنکه در کعبه و آنکه ازین معتمد
مرمانه کله ملک مطلق خود مراد و فری ترک کردن یک وجب زهی ازین
ما در نیت نام و خط مرصه از طرف شرع صلح بصره و بیع استناد نموده
از شرق قوبان شمال و جنوب و معاویه و حصار و ابو بکر و تیمار کرد
بطرف ملک محمد شده از ما بن در قصر موسوم بقصر بصره و قصر خیزادی
میکنند و قوبان شمال و جنوب و مکرر نام می در با به جزیره حصار و آنکه
و خط مرصه در طرف شرع مکرر حصار و معاویه در طرف غربی حصار و در

آن حمدان و ابوسعید و تیمار کرد و غنیمت و بجزیره الحیة است و در آن خصوص از دولت بصره
 بظ العرب ملک صحیح دولت عثمانیه است و در آن خصوص از دولت بصره
 و شایع کعب سادات و حکام و حج شریفه آمدن در آن این خبر خلاصه موجود است
 اگر ضرورت است در عهد آریه بن خطه شوخ جسیع اوله و بر این در و لیس است
 منجبر این فقرات غیر غنیمت و قیاس و سینه عمده او پس اینهاست که بعد از آن
 آن بقره از قده او میرزا محمد رضا خان مرحوم در او در این رساله تقریر شده است
 حرف نمرد در مجلس خبری شد در دولت علیه الملک بصف آن خود کاست شریفه
 و در سینه علیه فضا است از پاس و ترجمه رساله دولت بجزیره خود صرف نظر کرده
 بهر از سفر اول و بط با بغا و مجلس از دست مردم من در او و بعد از چهار ماه طول
 و تغییر دادن به خطیب حربی فرار نامه بجزیره از دست مردم جسیع الفاظ آن
 در زبان ترک و فارس و فرنگ و بیخ الله است بهما و کله در این مجلس
 اگر در این عثمانیه اینها در الفاظ آن مردان است چرا تغییر اینها را پیش از آن وقت
 از دست مردم افکار و کله و به ما مرگ خود نوشته تا اینها با است دفع شده است
 قرار نامه را همضا نامه چگونه اتفاق افتاد پس فقرات در عهد اول است
 مانده و محتاج اینهاست که در بدیه است در این فقرات همه از در این نامه
 اینکه جناب در و لیس است میفرماید در حال دولت عثمانیه پس از اینها قرار نامه
 از دست مردم با بهما است آن مختصر شده است بیضاغ از سفر او که در آن نامه است

بسیار بین و کفار برود اگر کسی بود لازم نمیشد در همان اینهاست با حضور
 اول نامه نامه در قرار نامه را با نظار نوشته همضا نامه بلکه پس و کله در اول
 وقت همضا در از دست مردم حضور داشته در انور شهر بختار نامه کا و در آن
 شرف و خوشگامی قرار نامه را همضا نموده بخط و در آن وقت بختار نامه در از دست مردم
 متفرق کردید در حال دولت عثمانیه پس از اینها قرار نامه در دست مردم در آن
 این بود سفر اول و بط بهر سر از آن مرحوم در آن و در آن نگارنده نظر از اینهاست
 این نامه در دم بین آورده و کله غیر بهر سر از آن مرحوم در آن بکاخ امیر عثمانیه
 قطع نظر از اینها میرزا محمد رضا خان نصیر فرزند بود حکم اختیار نامه بر اینهاست
 کردن بقره نامه از دست مردم در دست است اگر بطلیح و بنده هم سندی
 داده باشد به اعتبار کله است او بیا در دست الفیغ از آن اینهاست
 در دست تغییر است خبر در آن و اکنون سند ما را معتبر فرزند و در سینه
 قرار نامه را بهر بارک و بهما در اینهاست در این سهم رسیده است معتبر
 سینه از دست مردم و لیس صحیح آن دره زیاد کم فرزند و اینهاست معتبر
 اینهاست سفر اول و نوشته است چارت میرزا محمد رضا خان منوخ و در اینهاست
 فرزند میباید و سبب آنکه موافق منطوق قرار نامه در خبر جناب است
 شهر در محسره و کله کا و بجزیره بختار معلوم در خبر جناب ربط العرب
 تصرف غیر مستقیم معروضه اینهاست کله باقی بودت علیه الفیغ است

۱۴
در طرف دولت عثمانیه قویا تمهید است در آن فرزند کوه را بکلیت است
الفیج مخصوص است مطب است در اینست در آن منظور این صورت نیست
تکمیل به مدتهاست باید بر منج نجات دادله حاجه موافق منقول نفس صریح
قرار است فیصله میزد بغیر محسوسه و بندر و لنگاه و جزیره آنحضرت کاخ در آن است
بسط رطوبت العرب از مکر التتاق ره فنا کف رطوبت العرب الامم نهیاب آن
بر بر استغنی به دولت علیه الفیج است و معاد به آن نظر متعلق بر کوه لندم است
در حق تصرف رطوبت العرب فرج صیغ کجاست از مکر التتاق ره فنا کف رطوبت العرب
میان در دولت اسلام علی السویه است و اگر بایر در آن را بکلیت در آن دولت
آن صرف نظر که فرج زمین بر آن قاطع آن است مسلم در دولت عثمانیه بهیچ وجه نیست
حق ملکیت در آن محسوب است بلکه بقدر آنچه فرسخ باشد در آن محسوب است
با ذراته و جتان کجاست زمین در طرف لب رطوبت العرب نیست و این است
و نظیر الله له سیکه پس در آن خاکه اندک بهیچ درین باب کف رطوبت العرب
در باب جواز ملک خردستان بکلیت آن کف رطوبت العرب در آن است
در صیغ نژاد در بجز آن صغیر منظور سلطان مراد در اربع منعقد شده است با وجود
نعمه است اینچنین باشد و ارجح کرده است اگر چه صورت آن نموده است در میان
و لیکن نژاد نام سلطان لکوه خان را در برابر تصدیق نموده است و در آن است
متممکن رسیده در باب هر چه دستور شده است و حال آنکه دولت هیچ دولت در آن است

باشه در تمام نژاد بر این ضرورت است هر چند شیخ در میان لکوه در آن است
امورین آید مسروده در بره ابتدا بر سر راه در آن ضرورت با در آن است
تجسس و جبهه فرسخ لکوه قرار داده در آنجا که در طرف شمال مغرب تا آخر داغ و قطب مغرب
است چگونگی رطوبت سلطان لکوه فغان غالب و کافر در عین قهده از آن است
تصرف از آنجا فرسخ زمین سیم سیمه از مکره و آنقدر در آن سیم سیمه است
در دولت عثمانیه از طرف ضرورت با در آن فاس در طرف رطوبت العرب
کجاست زمین نیست و لیدر آنکه سیکه از زمین است و صغیر و آنقدر وقوع
غارت محروم است عیضاً با در آن است مغرور مطابله حقوق طرفین است
مکره و غیرت کعب یکفرد بر آن رجال اندولت نیامه هیچ وقت این ملک
و غیرت رطوبت لکوه الله امیر غیرت کمتر از سیکه در میان وجه را نژاد
ضمیمه با لکوه آنجا بیان است مکره در عهد است هزار دولت در آن است
فصحا در خصوص آنجا نوشته است از مکره و غیرت کعب لغز نژاد کف رطوبت العرب
عثمانیه در آن ملک و غیرت محروم است الله لکوه ضرورتیست و لیدر آن است
عیضاً با در بجز در بندر مکره روز بروز بکثرت خراب البصره نحو با قشور زاید
بر سر مکره تخت و آنجا آنقدر غارت نژاد و غارت نژاد لکوه ملک مبارک
بسی و شتران سیکه الله هیچ دولت به تبعه خود بر وجه در آن سیمه این فرسخ است
مردار و لکوه از مکره ملک عثمانیه لکوه آید و آنجا در میان لکوه ملک مبارک

در سه روز گذشته بود در حرکت باقی ماندن خرد در یک نهم و خورشید باطل بود
 از آنجا باقی ماندن و بطوریکه زمان ایام و با سبب استسراج حرکت متغیر بود
 و حرکت متعده تا باعث رنج و اعتراض و با برهانان نمودن گشته و در آنجا بود
 شد تا اینکه بعد از آنستسراج و ختم با خورشید زتاب محقق گردید از آنجا حرکت
 و باقی ماندن و بطوریکه آن در آنجا بر تاب غزیت نمود شیخیه انصیان
 قمر خلفه شد منظر کرد و کلامه آنجا گردید پس از ختم مجلس در منزل مندرج علم
 همه را اولیای دولت علیه رسیده و باقی ماندن و در آنجا مبداء صدهوشه و نفاذ
 ظهور غزیت سرحدات از مبداء و تقطع بدون مجلس کلامه و بعد از شش و شش بود
 بعضی اولیای دولت علیه رسیده علمیه کیفیت با بر و در پیش و با موران و بطور
 خبر داده و موران و بطوریکه سبب علم پیغمبر از دولت خوشان با بر غزیت
 که است در پیش سرحدات خلاصه حرکت در فاقه خرد و معنی قبول و در جاب
 مجر و در دولت بیرون است علیه از آنجا در بر بقوله کلمات با جا و سوادت
 آن بعضی اولیای دولت علیه رسیده و در کتب سید و وزارت در آنجا و با موران
 سرحدات است آنچه با است قدر و موران را کثیف بود در فاقه خود کرد چون
 مامل و از طرف خود و موران و بطوریکه قبول نیافتند با همه آنها خود را
 پس از حرکت خود و موران با بر هر دو و خواهه خود بود و آنست مبداء سرحدات
 خود و موران و بطوریکه باره دور بطیبه و پیش و در آنجا و قله خود حسینه و در آنجا

و غزیت است لم و نه کاشم و آنست حریره گردید هر دو بر سریم نفاذ
 و استکثاف است بعد از آن کرده نفاذ بزرگ را در نظر اولیای دولت علیه رسیده است
 از مبداء صدهوشه تا که غزیت بود در مبداء صدهوشه و تقاضای صدهوشه که
 او سر است تمام فهمیم با اینکه نفاذ مربوطه ها که اوضاع از شهر سر صدهوشه که نسبت
 حرکت خط سر صدهوشه با بطور اجمال ابتدا از حریره نموده به بیان کیفیت از شهر صدهوشه
 و خط صدهوشه در این علمیه و مکالمات اتفاقیه و تحقیقات و آنچه در آنست
 آن امر در آنست در پیش از شروع مطیب نظر بود همه را در دفتر مقدمه مبنای
 آیه است که بعد علم بر آن ضرورت امر رسیده و در هر یک از فروع مکالمات مجلس محقره
 آنکه تعارض و در مجلس آیه زتاب سید بر مواد نیز معلوم خواهد گردید پس
 با مورانها پس اینها است بفراد معاهه سلطان مراد رابع پیش و صفر نفاذ بود
 که کلمه بطوریکه در باب موافقی بودن و جواب داده مرشد حقیقه مهر شده است
 در عبارت از تصدیق نامه در دولت با است و در یک از دولتین موجود است در این
 نسبت قدرت و در علمیه بجهت حرقت تفه شده است و مستند در اکنون مورد است
 بعنوان مبدء مبدء مربوطه او از مرنایه خاکه است در آن وقت عبارت از اولاد
 نامه است و قبول و ثنائیه از طرف سلطان مراد رابع است و صفر حله مراتع بطریق مضاف
 و تصدیق نامه معاهه نقل شده و نواد فرزند حسنه و ترجمه بریز از است **مجلس**
 سلطان مراد رابع است و صفر حله مراتع بقول شیخیه عید است **مجلس** کلام الیوم از حرم

لا حول ولا قوة الا بالله سیده معالیه الامور وادبته فهو بکل صفة وادب
 عظیمه الکریم مکره ففهم من اوله حکمه وخصه بکتاب وعلی الکرام وجماعه الفحیم
 خیر الکل وخصه بکتاب **اما بعد** ختم شریف خاتم العرش المجید ودرار
 حضرت فعال لما یرید الیه ان نظام سبب عالم در تق وفتح امیر آدم ظاهر
 آیت کریمه **الذین جاهلوا بالظلم الکریم والیون محمدهم اذا جاءهم اولادک**
 ساطین از زبان وخواصین هایت قرینک لافق والصدیق الیسر ووفی
 اولوب از جناح حمایت لکنه ممالک سیدیه لور وشرک این سبب کک
 مؤمنین کمال از سیدیه اوله کلوب خصه **انا جعلناک خلیفه فی الارض**
 ربه علیه سلطنت کبر منیر وبقدریه خدایت علیا نضر منیر الی بیت حبیب
 ابدوب خیرت حریم الهی لکنها الی لاله سعادت سید ذات قدر صفی
 شرف و عزت و تابعیت سنت سیدیه حضرت الهی صلی الاله علیه
 وسلم علیه وایره اولت سلطنته وجمت وبلت ویروب درون صف
 مشهور منیر الی نور محبت آل واهم سیدیه محقق ویرود طریق برکت سیدیه
 استخار روز خیر الی یوب **فا حکم الی الله العلی** فخر امیر اوزره ملک
 ممالک عدل وکمال **وای الله خلیفه** امر لکنم الله لیس لیس لیس
 غرادر جهال ایدوب **ان تصرف الله بصرکم** فخر منیر وایما اندر منیر
 لظلمه علی غیر سیدیه کار دیش منیر اوله سیدیه منیر فخر منیر دفع کفار وکفر

له انی

سده انی وکدر سده ممالک سیدیه حسن حصین محمد امیر اولت ندر فخر
 بنات ورام بکس سلطنتها یوزره ابراهیم سیدیه در استخار ویرود
قلنا من ذلک وائسما لله علی حضرت معالی صفت
 که هر فرات سیدیه قسیم الفرح هر فرات سیدیه واز نذران فرمانده وکس
 شت وخواص وکلور ابغیته رب الود حضرت صفات کلور زین وخواص وکس
 ونبیت آخاف واهم اسند لکنه انما سالت انما یوزره علیه کبر الی
 وسته سیدیه علم هر لکنه عین الی الی محرقه رزقت سیدیه وکس
 خاتم لکنه واهم اولوب خصه فخر جابنت **انما یوزره علیکم**
 غرادر فخر سیدیه و بیان **والقیه علیک حجه** کویله کبرت نشتر تقریر وعیان ایدوب
 صراط مستقیم صفات سیدیه کویله قدما یقیمه اوله علیه طالت صلح
 در اثب فورد فخر الوب بالفیروز عظیم صید المقدار وواجب شرفه هر روز
 وپسوس لکنه منیر الی مستور الکریم سیدیه نظام العالم نظام عالم الله محم صفت
 اداوم الی الی حبل الی کوزر میان وکلیله عده کویله واهم سیدیه وکس
 زکات نام مکره لکنه اوله غنه نظام امیر وخواص وخصیه صفات قطع صفه
 حضرت صراطه وکلیله اولونوب لکنه اوله وکس سیدیه اوله سیدیه
 حیات وبار الی نام مکره جانب سیدیه سیدیه الوب سیدیه صفات وکس
 در کس سیدیه نام مکره سیدیه اولونوب ما یسنده اوله لکنه سیدیه جانب

بدر لکنه صفات

اما بفرقه الوب دمانده و واقع اولدن طایف اوده طرف قابوب درنده و در تنگه
 سید بر سر بوقعی اولوب جانب همان فرقه اولد و جانب ششتر از جانب ضیاء الدین
 و بارونه تعمیر اولنور قسیده لر طرف شیر فرقه الوب سیره در در اول اوده طرف قابوب
 و طایف اوزنزه و واقع اولدن در شیر قلعه سیر بهم و خراب الوب قلعه محمد زنده
 غریب طرفینه اولدن کو کلهک جانب ایلی فرقه قابوب شرق طرفینه اولدن کو کلهک
 اوده جانب الوب و شهر اولد قسیده قرینه و طالم قلعه سیر تک اوده سنده واقع اولدن
 طایف تک قلعه منوره و غیره اولدن طایف جانب ایلی فرقه قابوب اولوب در اولدن
 قلعه سیر اولد کو کلهک ایلی اوده طرفینه قالد و شهر زوره چغان که و کاسنور اولوب قرینه
 و قوال ایلیه جانب ایلی فرقه قابوب اولوب در جانب ایلی اوده طرفینه قالد
 و ان سر صندره قنوره و مالک و قارص جانبینه و معاد بر و قلعه لر طرفین قلعه سیر
 لمن اوزره قرار دیر لیکیشا را ایله مالک بر منوال مشروح ایله کلر قول و قراره
 و شهر اولد کلر و فیما بعد معاهده و صفات هر ایلیه رعایت و برسات و موالد
 لدرنه بی حیانت ایروب ایلی فرقه و فایلیه در دیوب تعبیه ایله و کلر مالک
 کسر و فتنه ابا و جانب کو ستر و کلر اولد بیه ده انصریح ایروب جانب کلر اولد
 کلدن و شقیه محسوسه مقصد ایلی فرقه اولد منسی سنه ایلیه کلر کلدن **انبار الویل**
من کلایل المجد محض سنا شریعتی و عباد در اکثر ممالک و عباد و عباد کلر
 بوضع قرار داده و صلح شمول و بعد رتبه قبول قابوب شمول شرطیه مقرر اولد که

قطع و تعیین اولدن سنور و معده و فتنه و واقع اولوب جانب ایلی فرقه متعلق
 کس بی عدالت بای فرقه محمد کلان و ممالک کس محسوب اولدن محال و موافق
 در شهر قرینا شریک ایلی سنه ال کلید بر یوب اولد فرقه سنوره اکر فایله در **الشیخی**
الذائقت ثبت بلالیه متفحصا شیخ فواج و لو اصبحت موهله با رکاه اعلیه من
 و معتمدان درگاه معتمد فرقیطنه اولد و ذکر اولدن مواد اولد ما بعد اتمه و قارص
 و اول و شهر زوره و بعداد و صفت کس بر سنور ایلیه و غیر اولدن قلعه و طایف
 اولد و در شهر و محارر و برادر و قتل و جبال و غیر و تعرض انصرف اولد
 و بعداد و عطا محمد اناراله قالد برا هیتم زمان سعادت اقرار غنمه حسن فکره
 کوندر میان نهمه نامه لک جمله شریک معتبره صیحه **الدین النصیحه** کلمه نصیحه اوزره
 از مکتوب سنوره بولن اس قدر و ادبیه کاش ثم کاش شیخ و در النور و در مطهره
 رسول النقیس کس بر هماب کزید و ایله مجتهدین رضوان ال قالد علیه السلام
 حضرتان زبانی در ذاتی حضرت و بر یوب منع اولد و بر کره بر جمله حضرت
 و بر یوب بر بوضع قرار داده ال انهاء القرون ثبات و در ام ایلیه مقرر اولد ما مالک
 جان کلر و خنده غم و عیاق و موجب خنده و عیاق بر وضع ایلیه
 ایلیه اولد طرف کلر شهر شایان فرقه و غیر منوال کس کلر و مطور اولد
 سر دوط و قیود مغربین و ایرو مملکت و تعرض اولد من ایلی اولدن
 عهدنامه که تمامه سنه ایلیه ایلیه سنه و شیخ غفر کسیده و سکه کلر و سبیل

در ایام انعقاد قرارنامه در زمان فرخ متحرک تعدد و تکادف و ضبط کرده اند و اول
 در تصرف ایشانست رد آنها باین جهت علی شمس و شرط و جهت و نسبت
 عثمانیه بپوشه زیرا آنهاست استلا آنها بخوبی که نکور شمس است در سکوینه تصرف
 و جزیره مختصر و ملکه در باب سیمیه قرار محصور دارند در قرارنامه غیره
 در تصرف قرارنامه تصدیق شده است و فقره سیم قرارنامه راه بر شمس فله ستم فقره
 و فایده در برابر ابطال سکو در برابر تصرف و محالست نفس صریح است لکن کم کمالی
 در خصوص سرازیر است و غیر مستند فقره نام قرارنامه متمم بعد سلسله قرار
 رابع و بقا صده قریبه یکصد و شصت و شصت سلسله قرارنامه را در تصدیق آن
 قلم شده ابرار سراسر نام ختم در سواد و سواد هم خبریه در صحتش مشتمل است که از رزق
 و محالست مستوره فوق جدول عثمانیه و یا موافق عدم تعلق آنها بر دولت الکلیه
 بهیچ وجه مستلزم نیست لهذا بولطه آنکه در ضمن سواد نکور نوشته اند در طرفت
 قریب ششصد و شصت بوان و شهر روز غیر سیمانیه و بغداد و بصره و توابع آنهاست
 که هر بخش حرف و کلام است و بعضی از این سلاطین خودشان در دولت خود
 یا چند ساله تصرف آنها در بعضی آن محالست در تصرف در صحت یا تخلف
 هر جمعیت از خبر و محالست نکور بوان و سیمانیه و بغداد و بصره هر کرده
 غیر سیمانیه این خرابی دولت دارد و چند فقره در تصرف باجه مستند است
 در توابع ایالت مزبور بهجه آنکه در تصرف متمم بهجه است باین

فقره نام قرارنامه در سواد نکور و اینهاست لغز اول و سیزدهم و بیست و نهم
 این املاک در تصرف باطله از شمس که بهیچ وجه در موضوع و عمل است
 عثمانیه برابر ثبات می شود در تبیین و تمیز و نسبت در نظر صاحب بصیرت
 نتیجه بیکس مطلوب ایشان داده ابطال عین در مال سلسله بصره و باین سراسر
 در استیجاب ترتیب تصدیق قضای ابطال آن نیست و بیکس چنان اوست که
 و استناد است عثمانیه ذکر شده کیفیت اوست که استدل و استناد در استیجاب
 ابطال دعا و عثمانیه نیز اوست از طرف شمس است طرد و عیاب مبادت می شود
 اوست که است علی الخیر خانیست در سواد و بقی از سواد و عثمانیه است (فقره ۱۰)
 و سیم قرارنامه خبریه معین و مشخص گردیده و بجز ابطال قرارنامه در سرازیر
 نکور و موافق می اهرات همیشه مقرر بود با تمام منوع گشته خبریه باین نامه است
 در حکم فقره نهم راجع به اهرات سابقه شود و اینهاست لغز اول و بیست
 و نهم سیزدهم تا حال ما هم در بعضی اهرات است علیه و در غایت نفس صریح قرار
 بلکه تنصیر به شمس است در حق آن بهیچ وجه در تمام عثمانیه بهیچ وجه در اهرات
 معتبر و در غیره از آن برای در خصوص محصور و ملکه و جزیره مختصر در تصرف
 شرط العرب در باب سیمانیه موافق فقره در سیم قرارنامه تصدیق شده است
 در ملکه و ملکه و جزیره مختصر در تصرف شرط العرب در تصرف عثمانیه
 اوست و بخش در ضمن ترتیب جاییه در باب سیمانیه تعلق بر دولت علیه ابرار

از ادعای خود در تصرف سیمانه صرف نظر کرده با در نظر خرید بوسیله زبانت متعلق
 به دولت عثمانیه دانند و در باب سایر اراضی موافق فقره سیم قرار نماند بجز آنکه
 متصرفان است و طرفین سایر اراضی که در حق در نظر ترک کرده از در باب سیم
 خود را مگر نمانند موافق فقره سیم هر چه را قطع کنند غیر از این آنچه در وقت انعقاد
 قرار نماند در تصرف داشته باشند که در این مورد بجز اراضی در حق در نظر تصرف
 بینا که هر یک نمانند پس قرار کرده در این معنی بوسیله این فقره از بدو است
 در قرار نماند متعلق و تصریح گردید غیر از بعضی بقسمت بعضی بقیم و بقیه اراضی متصرف
 شده است و بجز غیر متصرفان نماند در حکم فقره سیم راجع به خود تکرار و تکرار
 قید در حق آن باقی و غیر متصرفان باشد علی بنده استماله امور آن عثمانیه بفقرو نام
 قرار نماند خلاف دین عثمانیه و متعلق است و اکثر بجهت نماند سطر قرار در جبات
 از سواد به حساب است و در صورتیکه بعد از آن هم موجود باشد برادر از آن مورد است
 ابرام در طرف سطر است صحیح است استماله ندارد و اکثر در خصوص بهره در تصرف و متعلق
 در آنجا هم پس در ارض از آنجا نیست سطر است اگر دولت الفیج بقا بر آن نماند
 متعلقه موافق نص آن بهره در تصرف متصرفان عثمانیه را چنانکه از آن بشمار از آن
 در ضمن دیگر مجلس در گذشت حق متعلقه و اکثر بضمیمه نمودن بهره در این دولت است
 عثمانیه در مدت چهار سال که متعلق آنها در مجلس از دست آورد گذشت و بهره در بار قطع
 این متعلقه استماله و بسبب اینکه چنان قرار نماند بجز متعلقه و در خیر استماله آن متعلقه

مردمان

در آنها بر مجلس سر سر سیمانه است انهم لثقات **اما حقیقه و توابع آن** اگر
 اینجور است و متعلق نام داشته و بجز یکس بقا ذکر شده از چهار پنج نفر لایحه بعد از این
 با در آن مجلس اراضی کاران بلکه اراضی غیره و جمالی ببا این طوله و از سطر است
 سطر بعد از دوط العرب اراضی و جمالی ببا این طوله و از سطر است
 و تقریباً بمقتضای استماله فرسخ طوله و در اختلاف اندک است از جهت نماند بجز
 فرسخ عرضاً چنانچه فرسخان اطلاق هر شده و بهر شبهه تا مرزین اراضی در سطر است
 طهق شیخ از تصرف سطر العرب بخیج فارس الاحوال با در آن مجلس در سطر است
 سطر و غیر متصرفان سطر قرار در این طوله و سطر سطر قرار داد و در آن
 مجلس متعلق شیخ است متعلق به دولت علیه الفیج در آن ایام جزیره و تحت استماله
 و دولت جزیره مسلط کل آنها بودند بلکه بوسیله او جاقیت و بشبهه استماله در این
 در داشته اند مطاع و حکمران اگر امانا با بجز استماله و قادر بر حرکت دادن سطر قرار
 بوده اند و نظر بکبریت مصارف و کماله سطر و دولت سطر و نسبت بجز سطر است
 مالیات جزیره در عرض مجاری آنها بجز آن سطر و حال مقرر و در گذر بوده اکنون نیز
 از نظر آن دولت بویا یک جزیره معین و در حق بعضی از اراضی ببا این طوله
 محکم جزیره بردن قید مقرر است و لایحه مطاعیت و اختیار و طوله و در سطر است
 بشکل شفقت و تقویر و غیره تصور رسد گردید از دولت بجز سطر استماله از بدو
 بعقد فراموشی در به شرح سطر متعلق سطر سطر در این طوله و ایام سطر است

سه آب کبیر سرد و آب نیلکه او از غنچه است و جنبه از آن غنچه مغفوره و ملاحظه از آن
 و مدت قیوم و در درازنایه بجز آن بس نظر قیوم بود اذن بر خص و حکومت عربت کلا
 در درازنای آن کبیر سرد و آنکه تجمه قیوم جنبه از آن است سه فرج و کبیر کلا
 بود انحصار کبیر از دروغ و کبیران قریب میفرینج با به تر از کبیر است قیوم در ماه رگ
 در میان رده فیه گفته گفته است بنابر سه مالک است با سنگ و ساروج کلا
 شروع کرد و بعضی کلا بود در دست جهاب طایفه خود مقول است و امر است
 تا اینکه در این خص خود در حصه ای که در جهت صورت سره در غنچه است بود
 بوجه غرض است و قیوم در کبیر است سه مریور از در کلا و کلا در کلا و کلا
 قیوم سرد از قیوم الدلی کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 اکنون سه مریور در کبیر مریوم و در رده فیه گفته و کلا است نام
 بهتر و کلا تر است سه مریور در رده کلا و کبیر است قریب است نام
 نه مریور و کبیر است قیوم در کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 در قریب است در کبیر است حفره آب بود فیه کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 بجز قیوم خود قیوم در میان شهر جزیره کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 چند مریور در کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 شش مریور در کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 است علیه کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر

نیلکه

مغفوره جنبه از آن است با نیلکه قیوم کلا و کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 خاک و خاک در کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 آن کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 حلاله مریور در کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 رده کلا بهر سیه و کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 و کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 آب رده کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 در کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 با کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 از کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 تا کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 خاک کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 این است کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 کرد بهر سیه کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 کلا بود بر آن کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 و کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر
 حضوراً در کبیر است نام او کبیر معجون ال کلا و کبیر است نام کبیر

و کبیر است

مخمس دارند از آنجا که تا این روز و حوز و حوز از ضم و ان کتب شرط بود
 ملک خوزستان پیشینه نامه از حبس بود با سه در اکنون مستند با موران عثمانیه
 و بقول ایشان معاویه و قاصد قیاس است فراد را در است مرگ است انکله نشان
 بدست علی الفلیح مقدر و دکه از پیشه زیرا که خیمه را نشان آنها بر است در سلطه
 نامه منور و قیده است در طرف حالت الفلیح میسر و بغداد و توابع آنها
 به اقله نشو این از ضم از توابع بصره است از توابع بغداد و چون که معروف است
 از باب جعفر بن ابی طالب خود بنفشه ملک مستقیم بود خوزستان در بنده است
 الفلیح در در کل منه آنجا پس از ضم خفا کاهن اموز و کاهن حوز و کاهن شوش کردی
 در قول بوده در پیشه و کتیبه نظر باید قرار در تیس عملتیس در باب سیر از ضم
 غیر از غیر محسره و جزیره انحصار در از ضرب رشت العرب و زبان در سیمانیه
 موافق نفره سیم قرار نامه خیره بر نیست در خوزستان سیر ادعای کلا در حق از آنجا
 ترک کنند غیر باطل است بر قار کرده هر کس بر جان را در در همین انعقاد قرار است
 در تصرف است بهان تصرف خود با به طرف افراد و عمار آنجا را بنیاد است
 علیه الفلیح بهین قرار نامه را معتبر و در باب نام و دره نامع معاد است قیده است
 لینه ا حقیقه است خود منور بود الله تصرف به شبیه ملک الفلیح و کتب الفلیح
 بواسطه بودند تصرف بخصوص به کلاه و آن نشان تا بین حوز و در ضبط نظم حوز است
 نه در آن در از ازم به خط است که برده است مرگ ملک این حالت محبوب شود

مخمس از ضم زمین کند در تریح ملک علی و تردد طایفه نیز نام را در حوز و در آن
 شرط بغداد از قرینه الاحوال با در آن حوزان حالت عثمانیه به حوز منور است
 تصرف خود در آنجا با قرار در نیزه تا این روز و حوز منور در در است
 واقع در در باب جعفر بن ابی طالب مستند به وقت بر حبس همان لشکر و معزول
 عمده نامه سلطان ملک اربع مستند با موران عثمانیه در شبیه در آن مستند
 الفاظ و عبارات و در نظر بصفای و قیده همان علیم و امارات متعلق است
 علیه الفلیح و غیر موافق سلطه منور مستقیم از اقامه بنیه و بر مانت چرا در سید خط
 سرحد را در سواد منور از حوالا با در آن حوز قرار داده و غیر از آن خوزستان
 در بنده عثمانیه نمود به کلام متعلق الفلیح با به که نشانه معونه ابو القاسم از
 در دیش به است و در سواد و در مکالمات با سیر محقره است با هر که که سکونت
 نفس قرار نامه خیره و بگلاف مقبول بود عمده نامه سلطان مقدر مستند از آنجا
خیال او و در اکثر از ضم شوش و حوز حوز و در اغلب از ضم زمین کند در تریح از
 و شیرت نیز نام به تیره است یا بنده شیخ عباس در در است به حوز و معزول
 دیگر بنده شیخ نه کرده همه در است رشت و اغلب در ملک خوزستان بر منور و غیر
 این طایفه غیر دم از در مکالمات الفلیح منور و بنده این حالت محبوب است
 حوز در عمده اکثر به مقهور و در میان است به بنده است مقهور و در بنده است مورد
 نوایست مولا که در در از ضرب رشت در ملک متعلق است الفلیح در معزول است

و این رشته حقیقت نه رسد که هر سه در همه در این محنت یکدیگر باشد
 و عظمت نه که هر سه نسبت بر دو که حکمت است پس بر که هر سه در این بسیار آن
 از جهت نهادن است این که هر سه که در غلبه آن جملها ضعیف و اکثر
 در اختیار آن بطوط و محققان است غالب اکثر آنکه او مایه زنده کانی است
 و سکه گوشت است مزبور به و ضعف تربیت بر او استعدا خاک جسم بر یکا در
 که در هر وقت در که هر جمیع رسد و کله طالع و بر احوال و خفاخت غیر غلبه
 آنچه معنوی است و کسب است بر آن در هر حال چه حرام و نه شدن آن حقا
 او غلبه از آن است که در تعبیر است که در وقت که به طاعت که کبار است در هر وقت
 در مشرق شمال آن در مشرف با مردن مملکت الکلیست موسوم است که در آن
 طرف آن موسوم است که در مشرف با مشرف در مشرف است که در مشرف
 شعب که کبار است در مشرف آن و بعضی در مشرف است سمت خزان واقع شده است
 از خیزش تا حواله با راه حبتن با در مشرف خزان است در آنجا مملکت است
 با در مشرف آن غرب و عراق است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 در یوج و سیه که است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 طایفه است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 یکدیگر در مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 از مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف

در تقریب این فرسخ میوه سه روه فای در مشرف آن طرف جنوب مشرف که کبار است
 از مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 در آن زمان و به طور تربیت است و قوه محدودیست نسبت خط العمارت
 در آن زمان و به طور تربیت است و قوه محدودیست نسبت خط العمارت
 که کبار است و از آن که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 مکتوبه تربیت فرسخ این ترا کت شماره در عبارت از قله است از یک
 خط در مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 فیض جبرئیل است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 این نقطه با نقطه که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 سر زده در خط بهر آن مشهور است که در مشرف است که در مشرف
 از مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 قریه در این مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 عهدی که سلطان گور که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 در مشرف است که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 بصره و بغداد که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 توابع بغداد که در مشرف است که در مشرف است که در مشرف
 حشران حسیه و الا بشکوه در مشرف است که در مشرف است که در مشرف

بزرده مولوم بر آفتان در دزده است از رشته جبر همین بخورد تا به رشته
 جبر همین شده بزرده شیر عانا میرسد بعد از آن از لب روه خانه تپت بین
 آن گذشته بزرده مولوم بجبر التوب بر خورد و بی تعیت رشته جبر همین است
 شمال و مغرب گفته گردید بزردهات مولوم بر بوخرب در زمین و حویله
 و طالکات و تراب فیکه گذشته به نه تنگ مشهور تنگ پیش دراز میرسد بهین
 بتیست رشته جبر همین در نه تنگ مولوم تنگ پیش دراز و تنگ نفس زن
 و تنگ فایده و غیر فایده را بریده به نه تنگ تنگ فیکه فیکه رشته به سر از آن است
 رشته جبر همین به شرح آنه لطرف صحرا غیر بت جنوب و مغرب سیر کرده
 حرکت قوس از سمت مشرق و جنوب مرزعه ریخ شود آن در یک از فرار غنای
 به بقعه مولوم بلکنبه انفراد سیه مگر رسیده و بعد از آن از لب روه چوک که بین
 آن گذشته از طرف جنوب قلعه مخروبه مولوم بقعه عینان و شمال قلعه نامرکنار
 جنوب غرب مرز شهابه از مرز از مغرب جنوب است رشته و بنویسید
 خشم روطان را با لیلخ و کدو در بار بت رشته جبر همین سیر کرده بزرده مولوم بقعه
 و زبان بر هم خورد و بهر خط از دهنه تنگ فیکه تا نقطه دزده قلعه و لیلخ
 به نیم دایره نام اصوات سیکه و بعد بزرده خوشین مرز آن گذشته رشته جبر همین
 تمام نموده بصحرای فرسیده مرسته و بواسطه نهر فرسیده همه زراعت از روه خانه
 در ایان کنجان هم و کلا در بعضی ایان تر از مفاصل این روه خانه اصوات گردان

بزرده فرسیده رسیده و نهر روه خانه کنجان چشم گردیده به بجز روه خانه کنجان
 سرا به لعمه شده در همان معدن تک و سمت شمال غربی در روه خانه
 از روه خانه فرسوده سبب آن گذشته بود آنه جنوب معدن تک فرسوده
 به کولک حرکت کرده به بتیست است از رشته فرسوده از دزدهات جبر همین
 و جبر تک گذشته است از این رشته را نیز تمام و قدر سیر شهر کرده است
 رشته جبر التوب و بتیست است از رشته فرسوده آنکه در روه خانه
 بواسطه تنگ فرسوده از جبر التوب بصحرای سلاج سیکه زعمه مر کرده و در روه خانه
 فیکه آمده است که در از روه خانه خروستان و سبب و باله و جبر کن فرسوده
 سبب بقعه ای که از حرکت در دیش باشد و مرز شهابه است تا مرز چشم طبع او با
 از نهر زرنه بشکوه است و حال آنکه این طبع منای نفس فرزان است سبب
 در اگر او معاره سبب فراد سبب سبب حقا و انصافا مزایه تا هر یک خروستان
 هم چنان که قضیه آن ذکر شده بعد از این از نهر سلق بر دست علی ایان است
از این و بخوبی که دانستند عبارت از بزردهات و مزارع و مزارع
 بعضی بر کرکشان و بولکات متعلقه بزنا بت الیه این طبع خاک کرکشان
 در سبب یک حلقه استند و لیلخ در میان سبب موافق فرزان خیره در باب زنا بت
 قرار سبب و در حقیقت بر از نهر طبع کرکشان زنا بت از همان بولکات و از نهر سبب
 جدا گانه توصیف می نماید **از دزدهات و مزارع و مزارع متعلق به کرکشان**

بر مده یک مرتبه در کسیرات کفتر شبنام و کفتر مشهور و شنباه و شبنام کار به بعضی
 طوائف جزو خشایر کرکات نامت موجه الکفایت حشامات خشایر
 مزبور در مکرکه و غیره مطلق بشنایه عثمانیه داده سبک فانیس و فزل رباط
 و شهبان و نه بیج مکرکرنه و اکثر سکنه و اما فانیس و قصبه نه بیج و بالدر
 و حبان و انحواله از مشرقه اهر کرکات نام و در ستان است سدرت بغداد
 و اکثر توابع فخر و نیز همین حالت را دارند و اکثر آنها در غنمه جبر سیر از آن محرم
 بعین اجاف حکام با طوفان مشرق گشته اند بجهت جرب حقیقت و حق
 صریح فخره سیم قرار نیمه درست این از ضرب و بولکات در حد در تصرف است
 الفلج بوده و بسته حفظ سرفه در این از محلی موافق تفصیلات مرقوم در حد
 پشت کوه بر بوعیت جبر الله برب رده فانیس شیع نهمش بود بوعیت
 رشته مزبوره در همان نقطه بجهن رده فانیس مکره گذرشته در هر با فله جبر مکره
 بنهار کوه سنگ منج رسیده از این رده فانیس کثیر بجهن آن گذرشته کوه
 سنگ مکره در این قریه چشمه محلی در این تنگه آب رده فانیس کثیر بود
 آن تنگه از میان جبر الله بصحرای منج جاریست بجهت عمات سرفه صیح
 کرده اند بر مخرود در آستانجا باز بوعیت رشته جبر الله حرکت کرده پس از نام
 شدن آن رشته از رده فانیس لغت گذرشته بزروه جبر فقیه بر مخرود
 بوضع موافق تصرف امروزه و قدیمه طریق چشمه لغت طرف مشرق شنبان

مستقل بدلت الفلج و طرف مغرب جنوب الاستقل بدلت عثمانیه مرسا رد
 و بعد از آن مبداء رشته جبر فینه با بجه رسیده تابع است ادراست آن شده
 باطله او نمه مکرده و بعد از تمام شدن آن بزروه جبر با بجه کوهک بر خورد
 از مغرب صحرا شیبه شیب فانیس گذرشته در محبت رده فانیس کوهه بزروه الونه فیل
 او فانیس الونه شیب و به بطله تهر بولکات و مراغه در این مشرف فینا این است
 علیه را در این سمت از فانیس رشته عثمانیه مفرود م دارد بزور کوه از حرکت رویش
 پشت و کوهک او در مجلس زمان معلوم شده چشم طبع او به این بولکات
 و مراغه است با اکثره سیم قرار نامت اخیره لغز معا به سلسله غزادر معتبر بوده
 کوه در انکوان بجهن از معا به مزبور و در دست عثمانیه است مستمک بجهن فانیس
 پشت حق یکایب در ویشر پشت خلیفه **انا مملکت خرابه** در بین الونه
 موافق لغز نیم قرار نامت اخیره بطور مخصوص تعهد بقیعیم آن نموده اند عبارت
 از این است مشتمل بر قببات و دعات و مزارع و مراغه و جبال و غلال و صحاری
 در رده فانیس است در طرف مغرب کرکات نام و جزو آن محسوب و صد آن نظر
 سیر از فخر سرحیه کرکات نام در بنزله حد جنوب این مملکت کوه و بطنیان
 و کوهک و کوشش و بعد از آن مجاز رده فانیس الونه است با جانیس منصف رده مزبور
 شو و مکر مکره او فخر و جبر فینه فانیس کوه و در طرف شمال حبان رده کوه
 در بنزله حد شرقه و شمال این ولایت بعضی رده فانیس میکان است بغیر از نقطه

محمضی

اینها یک در تصرف عثمانیه و در لفظان نیست زمین در محبت بیشترین محترم است
 زنا بخت قریب یک شش با نه از جمله کلمات زنا ب عبارت از در خبر مرکب
 از خبر جبال و تمدل و صحار و در جمله کلمات هم جایی می توان گفت هم بسبب
 قصبه زنا ب و جمله آنهم تقریباً در فرسخ طول و یک فرسخ عرض دارد و از طرف
 بزرگ کاشان به آن زرده و از طرف دیگر کجای بیخ کوه و زینان و در کاشان
 و اسکران محمد و کما است در بیخ حقه واقع است آه اطلاق جایی با بیخ
با اعتبار است در غیر آن و ماورد تا امر این چند مشتبه کمال بزرگ کوه و در بیخ
 بکوه و زینان و در کاشان و اسکران و جبهه فرشته واقع و از بزرگ کوه
 محتاط و کوه هونه آه اطلاق بسبب با اعتبار است میان این کوهها از خبر مستطبه
 و سیوه است لذت شیر جوی که قصبه زنا ب و صحار است و غیر آن در پیش کوه و جوی
 سیدال و قوره تو در سر و قصر شیرین و بیخ جبال هم در قوره و ماورد در بیخ جبال
 و تمدل آن بعضی جبال گفته شود بجمله جوی که قصبه زنا ب محمد جایی و بزرگ کوه
زرد شکوه و قاره است هم از ره سیر در این کوهها میگذرد بر بار زنا ب این جوی که صحرا
 میگویند هم بزرگ کوه را بیخ قریب یک و پهلوی قریب بران از ره قله آن است
 کرده آه آب آن بیخ جوی که جرد و غلبه زنا ب است بیخ کوه کلا بخت صحرا
 هم در سمت کوه زمین جوی که نیست و آب آن در زرد کوه بزرگ قوره تو در بیخ
 شیرین از کوه زمین از قله هم بسته است در رشته جبهه زینان و در کاشان و قله

آب که در کوه بزرگ کوه و بزرگ کوه بزرگ کوه بزرگ کوه بزرگ کوه
 دارد در فرج کوه کشته با و قله سفید و در کوه خنده است آب تمام بزرگ کوه
 بره فانه قوره تو و بزرگ کوه بزرگ کوه بزرگ کوه است عبارت از جبهه کوه در
 سیردان باشد بزرگ کوه بزرگ کوه و سیدال هم در رشته کوه است از جمله کلمات
 سخنان و جوی در بیخ است بیخ جوی در بیخ کوه و در رشته کوه و صحار
 جی باشد و جوی در رشته کوه بزرگ کوه دارد در طرف آن کوه و کوه سید
 یک کوه صحرا در آن صحرا یک کوه و در آن صحرا از این کوه غیر صحرا
 همین کوه مشکوه و قوره تو در تقریباً مئزر فرسخ در رشته کوه میوه صحرا و در
 و در بیخ کوهان قله بزرگ کوه و بعضی اطلاق کرده است سنتج است بعضی
 از غیرت جاف هم کما کرم زنا ب داده در جوی که فانه بزرگ کوه
 مکنند باین قوره تو در قصر شیرین و جوی که قله بزرگ کوه و کوه از قله
سرمه است مرتج غیرت سنجی که کما کرم است بجمله کوه در بیخ کوه
کما کرم و صورت سرمه را با قاق ما مردان بنظر رشته ال بود در رشته ال
 در قله آن کوه زانده و کما کرم را در سرمه کوه و مسدود مکنده از بزرگ
 کوه کرده است باین کوه جواب تنفق علی در آن کوه و قرار کوه
سرمه محسره کما کرم منظره میبرد به کما کرم را بعد از آن غایت مسدود
 برود و آید در رشته کوه بزرگ کوه و کما کرم است بزرگ کوه

سرعت

بسنج مرزور و میان از ضرب سبط آن آفاق خستاده اند مسجی که در میان کوهها مکرر
 دالته بود است دادند و در آنجا نیز از ضرب سبط بسیار است بهر جهت نظر
 بمضون عمدتاً کوهها مکرر دالته بود و کوهها حواله در آنجا
 الفلج و کافه از ضرب دانه در جانب غرب و غرب شمال آنها بطرف شرق ظاهر
 شد و ضرب از ضرب طنین از سر میسر شروع کرده با قدر موموم به یکجا در آنجا
 سینا و کافه کعبه در دروازه جانب غرب جنوب کوه دالته بود واقع است
 از کوه در کوه در طرف غرب بر سبب است و از قله موموم به بنوایران در شرق
 قریه بایران است که نشسته با قرام قله از شمال به ایلام کوه در شرق شمال عمده از
 بهمان قله به قله موموم میراند و در آنجا از بهر بر کوهها و قلهها جنبه رویش کوه
 دالته بود مکرر که موموم بقبله بگیرد و از آنجا کوه شده که از آنجا کوهها در واقع
 در جانب غرب در آنجا معده است بهر جزده پس از آن بجانب شمال رفته از کوههای
 موموم بهر سیاتوز و خروزه و بهر سلسله کوهها خفته نوز گذشته بگو موموم
 در سیه و سبده سیاتیه بهر جزده پس در انبورت بهر کوه بزرگ دالته بود
 در آنجا حواله آن و تاهر کوهها بزرگ واقع در آنجا و صحرا میر آواد و تاهری
 و مزایع و مرز و قراه و نوز دانه در میان آن کوهها با تمام در آنجا
 الفلج و حاده طاق از سر میسر دانه باز آستانه باین جزایه قریه بایران
 در زده و خسته با تمام با نواحی در جانب در سمت غرب کوه در کوه در آنجا

کوهها بزرگه بانی نوز

از هر کوه دایره و قله است این و شبیه در نواب و بجز این دشت کوههای
 دشت بیلر دشت مکرر دشت مکرر در آنجا کوهها و کوهها و کوهها
 در سمت غرب کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها خفته نوز واقع شده و آن
 کافه بطرف شرق علیه مرانه و سبب این تمام از ضرب و مزایع و مرز و کوهها موموم
 بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم
 الفلج بطرف شرق علیه مرانه و سبب این تمام از ضرب و مزایع و مرز و کوهها موموم
 در کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 پشت در کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 سر قله و دلت زکاب موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 جانب موموم موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 چنین معلوم است و نسبت در هر جزایه و در آنجا کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 ابرار ایام لندم آند در مملکت نیز مکرر کرده موموم موموم بهر سیاتوز و خروزه
 موموم موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 او دانه ضرر در غم در آنجا کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم
 یا در جزایه موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 موموم موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه
 کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه و کوهها موموم بهر سیاتوز و خروزه

جای معتبره بنزدان محکمت ایران است و امر با به واقع است و اگر بخواهد قرار نامه
 اتفاقا محکم تر بوده منصرف دولت عثمانیه بیا بر ضرر چند و چندین بار در آن ایران
 خلع و دست و آرزوی نفس صحیح قرار نامه بر آنست تا امر ادعای نفس در دست
 بود باز بر دسته در لازم گرفته از آنکه بر نفس خشن ضرر که بگفتی و در دست کاری
 جناب مورین موطنی تنگ چشم است محکمت دولت بخواهد که از دست خشن محذور
 محفوظ دارم و بخواهد جناب بشین بیا در دم در نفس مدخل آرد و بگفتی بصره در نظر
 و در آنکه قدرت دولت عثمانیه در آنسفر و نظر گرفته است اما در آنکه ایران
 خیر فرسخ گنگستان منظم و محرز است معتبر ملک مخصوص غیرت کعب را در حرف
 است رفظ العرب بگفتی نفس قرار نامه به دولت عثمانیه و آنکه از آنجا ببارین
 یعنی و صبح در دست و جناب مورین موطنی را بر حسب است یعنی در معابر
 و آنکه از جایلی و در دست کتاب این ادعای نفس را که گاه با نفس صحیح قرار نامه
 مطابق است قبول نموده بدون دره را یاد کم به دولت علیه الفتح و آنکه از دست
 خوانده دولت این خیر خواه بر میان نمودن حقیقت امر موافق نفس قرار نامه قطع
 کردن طبع همه از خصم با ادعای ما را از اسقام منضمه نوشته همه را حسب مقتضای
 مختصر کنیم زیرا در این دولت الفتح هر از خشن خاندست خند و از آنکه و بگویند
 در آنست بنا بر آنکه ترک کردن دولت علیه الفتح حق و ادعای خشن بیگانه همه در آن
 و در دست سینه متعلق است به به فرسخ کم و کسر انجام رسیده قرار نامه از دست تمام

چنانکه بیشتر در آنکه ام در جناب مورین موطنی خشن محکمت سید به ندره خیرین
 فرسخ گنگستان و ملک حق دولت الفتح را بگفتی نفس قرار نامه به دولت عثمانیه
 و آنکه از نامه است و آنکه از آنجا تا امر ادعای عثمانیه با در حفظ در دست معابر و کربانی
 بجایلی نکرده و بقیه محکمت ایران است مرخص قبول و صلیح خواهند داشت و همین
 جهت و دلیل ادعای تمام است که همه و حفظ هر سره و در دست زبان سالیان تمام
 مطابق خلقت زمین و موافق نفس قرار نامه خرد است اما هر قدر خیر و خیر
 گویند و جنبه بر در آنکه در دست است بجهت خیر و باقی بود بلاط خزان گویند او در
 بیا به یقین بود و تعریف محکمت زبان و قرار تقسیم آنکه در تقریر خود بوضوح بیان
 نموده تا هر در نظر منصرف فیما برآمده این دولت علیه را بصورت حساب
 به صفت جایلی بر صورت در این اتفاق به دولت ایران مفور داشت در دست
 ام بخوبی فهمیده است که رفتار کرده جانها فرسخ در زبان او در آنکه در دست
 ایرانت از قسیر صحرا میرا داد و سایر در نظر و وقت در این ره فایده نمک
 و استخسار بملکات بسپرد و قلمش این و دیده و کعبین و غیر ملک زبان قلم او
 کرده قسمت را بر وضو قرار داد و از آنکه زبان فقط لغت گوید در دست
 به دولت الفتح میرسد به دست در بملکات مفضله را هم و در نظر زبان نرزد
 از آنکه این دولت علیه کرده همه بخشش منظور است و آنکه از آنجا تا
 این ادعای توانست بر آید چرا در نظر جایلی بان معطر از آنکه است مطمح و بسط

بگو در اول شب و در هر وقت این دو کعبه بخورد زتاب نظر بخارده در او
 در تعیین خط سرحد بر آن قرار داده بود خطی که نمود زیرا در بنار کار او در سب
 کجند قرار نماند خیره بعد هر بسط غزادیت اگر اینج بود کجاست او غزادیت
 غزادیت است در مجالس برده باستان و معا به در مزرعه شکار کرده
 به اکانه و کعبه سحر آنهاست در آنجا حفر بود و با بخت و فعل کردن کعبه را
 بولکات مزرعه هم بسبب جلالیت مستحق بود است کعبه کرده و هر بسبب جلالیت
 شکاره بار او در آنها با نماند پس از آنکه در شیرین و شیرین و شیرین
 در جیب قهقار ترتیب نوبت نمودان و اولم در در میان کردی این را از آن
 بود در این با هم متفق شده و قرار مجلس بر آن زمین است از نعمت ریح الهی
 نایب و ششم ماه مزرعه طول کشیده در زمین است در در مزرعه کعبه کردی
 صد هشت کوه و غزایت است حوزیه در برایت موافق دستور العذر است
 خوشی پس از آنکه زتاب بگردش و مکانه آنها بود در زتاب از زتاب کجانی
 و در آنجا بجهت ای حرکت و کوشش نماند است و ششم ماه مزرعه در آن حضور است
 و با هم متفق شده و بود قرار مجلس مکانه در خارج قصبه شد ای شده و مزرعه
 و با هم متفق شد در آن مجلس میان خود نماند و قرار مزرعه در آنجا کعبه کردی
 در باب سرحد زتاب در در مجلس است و ششم ریح الهی شکاره است
 نمود آن مزرعه مزرعه پس از آنکه او عمارت شکاره زتاب مزرعه

حمانی کلوزی و طایف
 و کلوزی و طایف

اسلام را استماع کوز بر این کجاست تحقیق منقول شده باشد خیره ارض بود کجاست
 بجز کرد و لذت و تفهیمات محلیه را مزرعه داشته کمال وقت و مزرعه در او نمانی
 مزرعه و کعبه عظیمه از جیب از مزرعه مزرعه ادم عمارت مزرعه است
 در آنجا که مزرعه بزرگ از یک کعبه شرقیه زتاب کعبه است کجاست مزرعه
 مزرعه مزرعه را با کعبه و مزرعه کرد در طرف دیگر ادم عمارت مزرعه است
 ایران به دولت عثمانیه خیز ترک مزرعه مزرعه مزرعه کجاست در او مزرعه مزرعه
 مزرعه مزرعه در مزرعه مزرعه ادم عمارت مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 در وضع طایفه در مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 نماند و چنین نماند مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 پس از آن جهت تقسیم مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 در طرف شرقیه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 اینه کرده پس کعبه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 و قطعه نماند مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه
 به خود کرده و اسکران و با کعبه دایق دایق و شمال آنها از میان آن کعبه
 در میان این مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه مزرعه

در حد غربی این قطعه از آن داغ مرگز و داغ قطعه را موزوم بقطعه و موزوم را هم
 پس از اینها قطعه باشد در طرف مغرب واقع است عبارت از آن قطعه
 در جنوب غربی آن داغ بهر اتفاق در ده خانه سردان و الوند و بسوا در ضلع
 آنها ممتد می شود در میان اینها سطح بغیر از مسله موزوم به جهت سردان در جهت
 بگویم در واقع در قطعه ثانیه لم ارتفاع است کوه کبریت در این صورت
 مختصراً بیان در موافق نمودن غیره عبارت بهر آنکه موزوم در موافق همان مرگز
 در جهت و اسلوب قطعه اول و ثالث هر چند ظاهر در کجاست در بدین
 عهد نامه تقاضای ترک آن مملکت که در طرف مغرب شبهه غربی است این قطعه و نظای
 ادعا باشد از طرفین تعیین جهت بقطعه است پس در جهت
 اول در جهت کفایت بودن زمین پس در جهت مغرب معطوف در آن قطعه
 در او عبارت عثمانیه بود که کانی بودن باره از این سطح در این طرف
 مسطح در میان آن کوهها می باشد بنا بر این موزوم در موافق مختصراً
 اصحیح ذات البین میان کردن را در جهت اول در جهت کفایت
 و مطابق تصورات جغرافیست و واجب دانسته می شود آنچه در آنها کفایت
 مرگز در خط فاصل است از طرف فقط شمال و در جهت مرگز در جهت
 در مسله کوه بگویم در ده خانه سردان تصور می شود شروع کرده و از آنجا
 بجانب جنوب باطله کوه نه کوه بقطعه کوه در جهت تعیین می شود

و آنها با سرزمینهای کوه باغزده کوه رفته از آنجا بغرب جنوب میگردند از در
 اسکلان و در دوام از در مرگز و در آنجا کشته برده خانه الوند در نهایت جنوب
 در جهت و جهت مشرق و از آنجا به جوار رده خانه مرگز و در میان رفته در خط
 در جهت و در جهت کفایت کفایت بر موزوم است این مسله در جهت
 کوه در فوق بر سر اجلا و کشته و کفایت خط در در جهت کفایت
 آنها را بیان کنیم کرد بهر از جهت واقع در طرف شرقی این خط کفایت است
 در دشتیران و تنگ در بنه خان و کشته عبارت از خط کفایت در جهت
 و دشتیران و در جهت کفایت و در جهت کفایت این در جهت کفایت
 واقع در جانب شرقی اینها بردت ابرامیه می باشد و در جهت کفایت
 غرب خط مرگز یعنی صحرای ابرامیه و حورین و میان دشتیران و در جهت کفایت
 قوره تو و در جهت کفایت کانی در میان مسله اسکلان و قصر شریف از جهت
 الوند و کانی از جهت واقع در جانب غربی اینها بردت عثمانیه می باشد
 موزوم در موافق تعیین جهت چند در جهت کفایت تصورات جغرافیست در جهت
 مرعات آن در عهد واقع در جهت کفایت مذکور است از جهت کفایت
 خط کفایت است معبر کانی در بردن ممالک ایران ممتد می شود بردت
 من را آنها تعیین کنند و برابرش را ایالتی نیز در کوهها این جوار
 است موزوم در جهت کفایت ممالک آنها را موزوم در جهت کفایت

از طرف شمال آن تولا و قهقار که بزرگترین بلوک است در قنبر بلوک سرحدی شمال است
 قنبر و قنبر شمال سرحد است اکنون به بلوک گفته اند که همواره در شمال سرحد است
 بلوک شیر و نوزخان را در ده است در میان بلوک مرویان و بلوکات به ده است
 سقر و خور خوره اتفاق یافته و قنبر بلوک مرویان و سقر بلوک خور خوره و شمال بلوک
 سقر و بلوک از توابع و بلوکات که در استان سنندج است محله کرده و فقط از طرف
 جنوب با خاک قنبر شمال است هم حد است جنوب کرده و منقسم انفصال قرار ندهد از آن
 در دست عثمانیه بوده اگرچه موافق ما هر سه منطقه را غیر نورد باشد و آن اکنون نیز
 امیران عثمانیه است هر یک در قنبر و قنبر شمال و قنبر جنوب و تنگ بلوک شیر
 و نوزخان مرویان است که از آنجا نیز در آن کله قنبر و شیران را با عثمانیه مرویان
 و توابع آنکه بایران و انگلستان سرحد شیر و نوزخان برده به بنا برین مرز است
 قنبر و قنبر شمال است هر یک از اینها ثابت ناید و شیران و قنبر شمال هر سه منطقه
 مطابق هر سه منطقه است بلوک مرویان و قنبر است در صورتیکه مرز آن طرف
 هم ما هر سه منطقه در بوده و در در کتبه به حد هو آن باشد بلوک مرویان و قنبر
 بود و قنبر از انفصال ما هر سه منطقه در عهد آذربایجان مستقیم تنگ قنبر و قنبر شمال
 معز از این جهت بر سینه است بعد از آنکه زبده و قنبر است در تصرف قنبر
 در آن اوقات در است علیه القنبر بود باشد و قنبر نظر به قنبر هر سه منطقه
 و حدود و قنبر در خصوص تهر سرحد و قنبر بلوک قرار ندهد چیزی بلوک مرویان و قنبر

قرار نماند مبروره در تصرف القنبر بوده است در قنبر کتاب و قنبر مرویان
 محسوب نشده چنانکه مقتضای حق نفوذ است قنبر قرار نماند چیزی و اهل قنبر
 بلوکات سرحدی این محکمت بلوکات تصرف ایام انفصال قرار نماند نکرده
 از طرف جنوب شمال عبارت از بلوکات جو ازله و اوران و قنبر
 و خور خوره و سقر و بلوکات مرویان در میان جبالش قنبر و قنبر شمال
 در با سقر و سید و غیره رسید میباشند بلوک اوران به است اتفاق
 بزرگ است هر نسبت بلوکات هر سخت تر و معین لب یک تر و در کوهها
 و اگر در نوار آنها باشد و قنبر و غیره صرف زار در مرتبه سید قنبر است که در استان
 و طوایف جنوب است این معنی هر سه از طوایف که در استان سید قنبر است
 جهت سید قنبر را بود معنی در معنی بلوکات که در استان سنندج داده
 در اینجا سید قنبر قنبر وقت مرد قنبر از اینجا با اینکه او در قنبر بود
 باز تهر سید قنبر و کوهها تهر سید و قنبر و قنبر و سید قنبر که ایدت این
 محکمت جهت که سید بلوکات زبان از قنبر حوالا قنبر و قنبر قنبر
 و سقر و قنبر و قنبر و غیره وقت قنبر قنبر بلوکات از اول
 بعضی منابع از بلوک مرویان است بنام قنبر و قنبر و قنبر و قنبر
 معنی مرویان در عبارت از زله و قنبر و قنبر و قنبر و قنبر و قنبر
 از او را باشد بلوک اوران که گفته در اینجا آب بلوک مرویان و قنبر

جاریه از نیم فرسخ شهر سنبلج در دهه قاشهر در دهه فغانه قدس حق موسوم است
 همچنین آب دهه فغانه کاه روه در دهه حجاب بنام طرف جبار و شیر از رسیدن
 بلوک اورمان بره مرز بوشهر قدس حق علی شده و در شهر بلوک اورمان کوه
 قاشهر موسوم بسیردان مگر کوه دلسر از کوه تنق از مرز میان آب جواروه
 و بلور از آبهار زیناب و شهر روه فغانه نیز کوه کشته و از دهه زیناب گذشته
 موسوم بجباله مرگوه در بلط بعد از مرز بزرگ و در شهر سرت جواروه در عجات
 از رود اشتر که در استان باشد منبع روه فغانه بزرگ در آسور که کشت مازندران
 کوه سنبل جوشیه و بست که کشتان جبار که در دهه آبهار جبار که شهر که کشتان
 نیز بنام علی شده در شهر در یک فرسخ شهر در سمت شرق است جواروه
 مگر کوه روه فغانه بلوکات زمانه دو نیمورم در کوه از کوه مرز جبهه بعد از
 آبهار بنام در فرجیه روه فغانه موسوم بجکاد و ماس است قدر زمین نزاره
 و استون در بلوک در روه فغانه علی بان شده از ایشکان و شهر مملکت
 استان و باب کشتان روه از فرم آباد فی و غلش که باریت محوط کشته
 موسوم به شهر و در زمین کوه و استکوه میوه لبر که کشت از ده استان و شهر
 موسوم به در سنگ از رفته جبال استان بعضی از استان فغانه موسوم به شهر
 و از وسط شهر جواروه گذشته قریب ربع فرسخ پایین تر از فرغانه در مکه لوط در
 منقلب لوط العرب مگر کوه سه صدیه نهم در نهر ناسم خسته شده است

باز که از زمین همین روه فغانه از وسط جواروه است کمر از آبهار از شهر غریبه
 بلوک مروان در عجات از آبهار سر نوان دکاکل و انجیر باشد
 بست قرانج جبار و موسوم روه فغانه نوان گردیه در او در فرخه قرانج
 و سر از کوه شکر روه شیر و نوزخان از سمت موسوم به شهر که ناز روه شیر
 و نوزخان قاشهر شده از سمت قدس جلالن شمال مغرب بره و از آب
 که نرفته آبهار سیمانیه و بعضی آبهار شهر نوز در از طرف گردنه چغان بزرگ
 عشق گردیه در مقابل محال بلوک سردشت در روه فغانه بزرگ لوط بعد
 سیردان و عجات از مجموع آبهار بانه و سردشت و ده همچنان قاشهر
 بست که کوهت مرجه و یک از شش هزار بزرگ لوط بعد از محسوب مگر کوه
 و بعضی بلوک شکر و خور خوزه منبع آبهار روه فغانه کجالت جغتو و سادیت
 در هر یک کوه میان در آب آذربایجان گذشته و در در بار شهر اردبیل کوه
 و بعضی جبال خور خوزه و بلوکات سیر که در استان سمن فرج روه قول اوزن
 در سمت شمال آذربایجان بست هر نیمه و همه موسوم بر نصیه لوط
 در بار خور مرگوه از نیک روه فغانه منظم از زمین ملک که در استان
 بلستان و لوط العرب و کوه نارس و دیگر ملک که کوهت و لوط بعد از
 بلوک آذربایجان و کوه شهاب و دیگر ملک رشت و در بار خور جباریت
 ارتفاع محمد این مملکت و سید قیامت و لطافت هوای اغلب جابای آن

شخص مستتر از شرح و بیان گزینش بودک جز آنکه در جنوب کوه بنه
 و بر طرف راست آن کوهها جنبه طرف زمام و مشرق رفته که با کوه باده بود
 راه سیردان از محله نصیب صمغان سیردان شروع کرده منتهی گویشت بود
 بوضع اتفاق فاصله در طول آن از مشرق مغرب و برین خط مسافت و مقاس
 خط فاصل آن از راه غیر غنای بسیار کرده قصر است بودک اورامان بعضی
 کوه بزرگ است بر مشرق آن اتفاق افتاده و بعضی در سمت مغرب و مغرب
 جنوب کوه مزبور در میان دره و کمره واقع شده و در فرجه قریب فغان و مانده گزینش
 و مانده گزینش و مانده گزینش در اکنون در تصرف بهادر اورامان است و کوه
 شاد بر عبارت از رشته کوه سیستون گزینش است در سمت شمال ایشان
 از مشرق مغرب منتهی گردیده و بسبب کوهستان کشیده در میان بودک شهر اور
 سیاهینه رویشال و چینه در زنده اورامان و مرویان بسبب قریب گزینش است
 گردن فغان در بقول مورال چنانچه موافق معاهده سلطان گلخان در میان زمین
 و حقیقتاً اکنون نیز بقایا تصرف لاریس یا از نقاط خط صده و بجز این
 مسدود است شمال در رشته همین کوه و سرحد مرویان است عبارت از کوه
 و دروه است در جاده باین مرویان و شهر نورد و بطله آن یک طرف مسدود گشته
 بطرف تهران غیر از مغرب مشرق یا از مشرق مغرب مسدود کرده مردم شیخ
 و قله جنبه این مسدود همان در ذات معلوم بهیشت است در در مختار این رشته

در شمال جز آنکه در نزدیک خط صده در از نردون بودک اورامان اتفاق افتاده
 و هیچ وقت فاصله از برف نرفته در شعب این کوه بغیر بودک اورامان کوه
 استند در همسایه در شعب جبال همسایه در هرگز در آبهای بنیه و در هر
 و آدیت بمشکل نرسیده و شکرها در بنای آدیت گزینش و بدین جهت حکم
 در فاصله از نردون در حوض صمغان باشد که تغییر سالیک لاریس بغیر بصفت
 بودک مرویان جنبه بودک مسطر دارد فرجه بودک است در دریاچه زریور
 در میان آن بودک اتفاق افتاده و در این دریاچه قریب در فرجه و نیم دریاچه
 مرز است و اطراف دریاچه مخصوص طرف غرب آن دماغت عموره است
 در اعانت متعارفه را که گزینش حشر شکر کار هم مرز است و فرجه بودک سیراب
 و بسبب همین بودک با نوره و بنا و دگوسته است در این بودک متعین که قریب فغان
 در ه فغانه زمان در دریاچه سروان مشهور است ازین بودک بودک جبار
 بودک جز خورده و تقریباً شمال معلوم بصفت طاسره از توابع مقدر در سمت
 سرحد است و همچنین بودکات بانه و بعضی اتفاق افتاده اند در یک رشته کوه
 جنبه برج و خیمه یک منفر از توابع مسدود است در طرف سرحد بکانه
 پیچیده و در حرم اختلاف در ذات بسیار مختلف از قسیر ما هر دو کوه در آن
 و داشت ابرالان و کانه مارو دارد و بسبب کوه کوم و کوه کوه و کانه
 رشر معلوم گردیده و قریب در رشته در آب کرده قریب امان صده باین تقریباً

و تمام آنها را بلوکات بانه بیک جامع و مملووم بگوید ره گشته بود بط آن
 بیست و هفتاد و هجده سردشت مرکز کوز کشیده شده است در ده راه در
 کوه مرزوبختی این در نیمه میوه نظاره رشت بنیامنه و طرف دیگر در نیمه
 مرزوبختی است از کوه بلوکات در دهنه رود بلوکات بانه محبوب میگوید
 از شهر خور خور و هفت طاش کور در ده و بیست و نه راه است که در پنج
 و هفت است چنانکه آن صحرا در شهر مسکن ندارد ولیکن ملک بانه بسبب
 و سعادت دارد اکثر شهر از شهر مسکن و صحرا در مسکن و دیات و فرار میگوید
 طرف جنوب جازوه و در امان و اکثر از مرزوبان بلوک شهر روز عثمانیه
 و طرف غرب اقا از مرزوبان بلوک خرد عثمانیه و طرف شمال اکثر از مرزوبان
 دره شیر و نوزدها عصر عثمانیه و آنکه از شمال مرزوبان متصل بلوک خور خور
 ملک ایلخ میباشند و کمر از جهت غرب بلوک خور خور و در همین جهت جنوب
 تا بلوک هفت طاش تقریباً در جنوب ملک بانه دره شیر و نوزدها
 و در دیگر از جنوب بانه ملک خرد و تمام جنوب بانه کمر از شمال شهر امداد
 و تمام شمال سبزل و آنرا که کاش عثمانیه است در آن مرزوبان در جنوب
 آلمان بلوکات سردشت ایلخ واقع است رودخانه کل و کوه و کوه
 در میان فاصله است چنانچه فاصله و فاصله و فاصله و فاصله و فاصله
 و در هر جا که در مسکن بلوک مرزوبان است در هر جا که در مسکن قرار میگیرد

به شهر عثمانیه بگردد قرار نام مرزوبان بعضی را غضب و تقاضا کرده
 و بعضی را در شرف تقاضا میمند و قرینه بنام و نوشته هم از دیات مرزوبان
 در مرزوبان خرد و فاصل برین در اقا میگرداده بود و در دو بیست و نه راه رسیده
 و در این جهت به شهر خرد بگردد قرار نام آخره آنجا را تقاضا کرده
 و قرینه بران و بوزان و عثمان نیز در در ده است مشرق کوز عثمان
 شرف مرزوبان و در نوزدها است از طرف و الا سنج به شهر خرد
 و در کوز خرد و آنجا به شهر خرد است بران مرزوبان که در آنجا به شهر
 نیز در تیر است و از کوشش مصلحت تصرف ایلخ و تقاضا عثمانیه
 در آنجا نام خرد بلوک خرد برمانا بجهت بقا تصرف ایران میباشند علیهم السلام
 اینها ملک خرد است ایلان و غیره است در هر جا که در مسکن قرار میگیرد
 و در هر جا که در مسکن است و تا به این بلوک ایلان که در مسکن
 فاصله است قرار میگیرد در تصرف و ملکیت این جهت برقرار شده بنا برین
 خط سرقه بخوبی که در سمت زمانب با مجرای سردان سراب آه و شهر بصیرت
 ره ضمیمان به هفتاد و سی و دو راه در همان نقطه از مجرای هفتاد و سی و دو
 بیین آن هر چند آه و بیست و نه راه است که با آنکه در آنجا از سمت این
 ره سردان شروع کرده و بطرف کوه بزرگ است که کشیده شده است در هر جا
 و در هر جا که در مسکن است که مرزوبان قریب رود شمال حرکت کرده و بلوکات کوش

و کرده که سوخته گشته همه باین جزایره الفیج و شهر زار عثمانی مرشحو پس از آن
از باین قریبین بجان بخرد به ایران و عثمان معمور و عثمانی و نماند که از الفیج و میان
عثمانی و نماند و نماند ابلان و سرخط عثمانی بجز از مغرب از شهر دوات نماند و مختلفه
به ایران و از مغرب از شهر فریه نماند قفقاز ایران مرور کرده به قده موموم به دانه نیز به
ببودن هر از قده مسئله که بزرگ است است رسیده همه باین اورا مان
ایران و شهر زار عثمانی مرشحو و بعد از آن به تبعیت قده مسئله مرزوره بگردان چنان
و زرده امیران و کرده خریسیان گزشته قده باین مرزبان ایران و شهر زار مر کرده
و بعد به تبعیت رشتنه نماند بزرده سیاه کوه در سو کوه به امیر کونیه رسیده
صحرای باین امیر رشتنه درشته کوه عیاق را بریده بغیر از باین صحرا از نوبه مرزبان
و صحرا قریب گزشته نماند کوه عیاق در یک از پشتها جبال طرف شمال مرزبان قریب
مرور میکند و با مغرب از شهر قریبین خانم و غنوزده هر از توابع مرزبان است
گزشته به قده مسئله کوه بزرگ ما هر دو در همدسته جبال طرف شمال مرزبان
و قریب است بر خورده همه باین مرزبان و قریب مرشحو و هنجر همین مسئله ما هر از
لفظ قریب پنج شتر فرسخ نیست مشرق کشیده و بعد با بظرف مغرب همیشه
دره شلیر و نوزخان را ابلان آورده است علیینده انچه سرحد بجز از آنکه مواضع قصید گزشته
بزرده ما هر رسیده به تبعیت مسئله آن بظرف مشرق همیشه بگردان عیاق
و زرده جانانه بان و بزده شیر و تحت نوزخان تمسکه شده همه باین مرزبان

مسئله نوزخان
مسئله نوزخان
مسئله نوزخان

مشیر و نوزخان مرشحو و از زرده تحت نوزخان با بزم تبعیت همان مسئله که بظرف
خورد خور و از با هر آن عبور میکند گزشته بزرده هر برده نوزخان مر کرده و با بزم
به تبعیت مسئله مرزوره بظرف مغرب همیشه به بذرات و زردان و بوستان
در تبعیت ابراهیم رسیده همه باین خور خور و الفیج و نوزخان مرشحو این است
از تبعیت ابراهیم بزرده که به پشت چاهش در بزرده رشتنه امیر کونیه و بزده کشته
و نیز که کوزا و کلان آن رسیده همه باین محال نیست کاش سفر ایران و شیر فرجه
پس از آن از زرده کلان آن به زرده جانانه مانده دار و فرجه و بر کله و بزده پستی جانانه
و کوه است و در و بزده دیوان گزشته در نزد یک زرده موموم به بزده نوزده به تبعیت
ذرات مسئله که هر دو آره با کله بزده مسئله مرزوره سر از رشتنه در باین قریب
هم با در و نوزخان با الفیج از زرده سنگ موموم به مشکوکه نوزده در میان دره در است
عبور کرده بزرده قلعه کوم همه از کوه سوز از باین ره خانه شیر و نوزخان در بومی
تنگ هم در است رسیده همه باین ایران و شیر و توابع قریب مرشحو در همه شیر
تا کلان جانانه زرده در و قده توابع قریب تا قلعه کوم است و بعد به تبعیت مسئله کوزا
بظرف شمال مغرب همیشه بزرده بزده کوزه و نظاره رشتنه بزرده به تبعیت مسئله
این کوه سوز در تنگ در ره خانه کوه ره بواطله همان تنگ از رشتنه کوه کوزا
بست ره کوم که در تنگ رشتنه رشتنه کوه ره خانه کوه ره خانه همه باین ایران
و شهر با زار و محاکم سول سیلانیه مر کرده پس از آن تابع مجرای کوه ره خانه و کله

انجساب آن بره فانی بزرگ کلوک که ره و کینه سر راه مرگونی مکتب کشته به بین
 و ملک آن کاش مکتوبه پس فقط بغیر مصعب کیوه ره بره کلوک آفرینا طوطی
 کردستان در سمت شمال و معدن لعل آن بکته سردشت آذربایجان است در صورت
 تنقیر بزرگ شیر و نوزخان بردست علیه ایلان سلف و سلف طرف قطار آن خط سرفه
 که از آنکه موافق تغییر کشته با مغرب از شهر زمینی فام و قطره که کشته تیره سینه
 که بزرگ با هر رسید به بتیت فلن کینه منور و بطرف مغرب همه به جزوه
 بگویند که بگویند هم مرگونی سینه زرد بعد از آن اولی در ره فانی شیر و نوزخان پس
 آن کشته به پشت کواحق جبر سینه شکر که و بعد بزوزه کانی مانده در بجهیم به
 مسله منوره و بخرطه و بزرگ و سب زادات نه کوره در تو آنها بجزیره ذکر است
 مرد کرد و شهر به کیوه ره مصعب آن بره فانی کلوشه به برین و لعل بزرگ شیر
 و نوزخان ابجد ده طوکلکات مر یوان و حرر حرره دهشت کاش سرفه و با بطرف
 در است علیه ایلان و امر کرده اگر چه باقی از مرغان عثمانیه در در مجلس در است اول
 چه در سب بر ایام و لعل هر که استعجاب است در ازین ملک خاندان کردستان
 بولک در استر سینه یا در از این ملک بعنوان لعل و سحابه در ازین سب هم ملک
 عثمانی اوفا ناسیه سرفه بعضی دانایان اسم آنها ذکر شده بطور تریز و جبر سینه
 بین سرفه و بکشف شهر باقیمه و قرار نیه غیره و فام خود در تیره است تصرف بولک
 کرده به و البته اگر آنک حتر سینه آشته بکرات مذکره و مطالبه منور و بکشف در تیره

مجلس در است آردم بجای در انواع در عا در چهارم تر نشسته به بیوجه از در کوشه
 صرف نظر و سکوت فرود زینده معینه بقرار یک از حرکت و تحریکات نور شانه
 در تفصیل آنها را در ایام بول سرفه به ضبط اهر و بدیت عرض نمود مفهوم
 در تفصیل کرد در در بولک با نه را تمام در بر فر از بولکات و بکر را بعضا بخمال ششاق
 در تفصیل بولک و غیره به بر نشوند بر این فریه اندر خیل حضرات سوار به ضبط
 اهر این را در اینجا ثبت مر نماید **سلطان مضبوط اهر با نه در بیت پنج شهر رمضان**
نوشته این فخره بر علیان ظاهر در دوشنبه روز اول در بعد با هر در شهر
 در بولک با نه از بندو ای کال علم الی یومنا نه از دهشت کردستان و کردستان شریفک
 در است علیه ایلان صانها از غمخندان بود و چنانکه در هر عهده دادان از سید علی
 ایران بصفت فخر سکه از در جهان است در از دهشت کردستان و اما لا خاک با نه شای
 شده و بکشیرین بیجا مورد نوازش و حسن و فریسی و عثمان آمده به از آنجمله
 در عهده آدرش و در اینج صفحات آمده و در حضرت دانا کردستان پیش آورده
 در مرتب فخر سکه در آنها را با معانیه ویر و بکشیر بولک منوره با باقی نام توفیق نقاره
 سرافراز کرده و از آن ایام ااعمال در ایالات توفیق نقاره فانی در با نه سداول است
 در هر عهده در غلوه و با تمام حضرت در میان اقدام نموده و ودلت کردستان ابواب
 انصاف و مهر با نه بر چهره است هر چنگ ایالات بولک منوره کشته فاضله در این عهده
 روز افزون در است بر مقرون در تفصیل بخود قیام آن کوه با نه سلسله است از این

امکان در عهده خط

در مشرق قریه هر زیند او بجنوب مغرب که نشسته منتهی بین راه کوه گشت دره در بوا
 اینجور است بهر آنکه است منتهی غربی کمال جوی خوشتر بر شیب قریه هر زیند متصرف
 عثمان در سمت باین پنج دره نزدیک بره کوه واقع شده و خود در کوه دره
 پشت شرفه در نظر متعلقه بر آن درشته غرب است در قریه جوی خوشتر که نشسته
 متصرفه الفلج در این دره در باطن هر زیند اوله نزدیک بزنده در لادن قریه
 در باین کفر قریه هر زیند واقع گشته و دیگر از نظر متعلقه بر این قریه الفلج است
 متصل به پته زیند فاضل احمد که گشته است در طرف مغرب شمال از هر اینها کمال
 است در عثمان است **سایر محلات بست** در طرف مغرب
 متصرفه جبال جوی خوشتر در طرف مشرق متصرفه باطن مغرب است از بویک باطن
 در طرف مغرب منتهی گشته است در دشت شرفه متصرفه عثمان است
 عبارت از محلات چند متصرفه نوات و مزارع و مراکز و جبال و تنگه است
 در طول آن از شمال بجنوب اتفاق فاصله مسدود گشته و در هر دو دره
 در قریه باین پنج محلات و کمال جوی خوشتر اتفاق فاصله در مشرق مغرب متصرفه
 از دره در لادن طرف شمال و جنوب و از محلات مغرب و از مشرق مغرب متصرفه
 که نشسته در نزدیک کوهها در دشت منتهی بعضی شیبها و تنگه شده و در دره در لادن
 تا این شیبها و تنگه باین مسدود است از دره در لادن و کمال جوی خوشتر
 طرفین حد باین سردشت الفلج و پشت در عثمان کرده است قصبه سردشت

و اکثر دیات و محلات متعلقه بر آن در مشرق این رشته بعضی میان دره شیبها
 اینجور است بعضی از قصبه سردشت است در صفا سردشت در دره در لادن و در جبال و تنگه
 باین راه بزرگ کوه در دره در لادن جوی که در بجنوب جاریست است او باقی است
 در رشته کوه دیگر در این رشته کوهها شیبها شمالا شیبند و در شمال منتهی گشته
 و گردنه قرقره در باین حد باین باطن و متصرفه شرفه باطن است یک از دره است
 باین رشته منتهی گشته بود از کوه شیبها از حد شرفه باطن در بطرف مغرب حد باین
 شمال جوی که قصبه باطن او بجنوب گشته و بعد شمال مغرب میسر کرده از یک راه
 کوه در مشرق جوی که سردشت و توابع بطرف له بیجان که نشسته است اسم اینج رشته
 کوه در طرف مشرق جوی که سردشت کوه با کوه و کوه و کوه در بیستان منتهی
 درشته کوه دیگر کوه کوه در دشت و کوه در دشت و کوه در دشت و کوه در دشت
 و کله گشت و کوه در دشت و کوه در دشت و کوه در دشت و کوه در دشت و کوه در دشت
 حاصله در شیب رشته کوه با کوه در رشته قرقره در باین منتهی و در باین مشرق
 قصبه باین له بیجان منتهی گردیده و در بواصل بعضی شیبها و تنگه از شمال جوی که له بیجان
 او بجنوب گشته متصرفه رشته کوه قصبه سردشت است و از مشرق و در قرقره در جبال
 توابع سردشت منتهی است از آنجا که در دشت است از آنجا که در دشت است از آنجا که در دشت است
 در در شیب جبال کوه کوه کوه و کوه و کوه در طرف شمال مغرب قصبه سردشت
 نزدیک بسره دشت شرفه است در واقع شده و در این شیبها و کوهها

خصلت نوجوان عبارت از دانات جنبه شکر مزاج و باطنی است
 و ششمان در مشرق داریم در این کوب روه خانه جاریه اردشت و زنه
 واقع شده در ده مرزور هم علت که تین از میان این دانات برده نوجوان
 مشهور است و باعث برانکه از میان این جنبه که از درنده سمت جنوب داریم
 مرکوز روه در مرتبه تین هلقه می نماید آب کوه سرجه کوسر و باین در مشرق
 مشهور بر کوه در طرف شمال مغرب داریم است او جنوب و در جنوب
 داریم که نشسته در درجه سمت جنوب داریم و فلز این روه خانه نوجوان است
 این کوه که مشهور برده که ششک است و به زهر منقرض آب مشهور که مرانه
 هم در فلز آن نوجوان در طرف مشرق کوه کاسه بردنیم یا از جهل سر حقه منعقد
 برداشت است غیر از کوهها واقع در سمت جنوب داریم است رویشهای
 در طرف یاب در فلز روه خانه مرزوره مرکوز در روه خانه مرزور خورشید
 در میان در بنه جنوب داریم او مغرب عبارت تا اینکه آید مرزور
 علی شده همسند کوه در حدان را در این طرف عمده شده است او باطن در بنه
 تا بنه ریش و ششک باین کوه ششینه و حدان که نشسته و فلز کل ریش در کوه
 بطرف جنوب مغرب هر چه او در باهر در بنه میزین و منتهی شود مکان نشسته در
 و فلز روه خانه کوسر از در بنه میزین مرکوز در فرقی ششینه و در مکان
 در باین کوه ششینه و حدان از جهت سردشت که در سمت جنوب است

بسم تاریخ پشت در غضب تصرف کرده است شالی از روه داریم و دانات نوجوان
 دشت و زنه است و آن عبارت از مرتبه است بهر در هوا دانات میباشند
 معروف و بکثرت آب و غلبه بر تصرف این جمله آن جهت است مطیع و نمودار
 و ششک منابع یا و مجاور آنها در حدان در قرب پنج شش فرسخ نوجوانی از طرف
 مشرق شمالی است که مشهور بر طرف صیه می باشد و محدوده مشرق مشرق است
 تا این رشته شمالی است که با باین هلقه می نماید و تصرف در روه کوه
 کوه سرجه کوسر را هم مشهور است این همسند همسند است باین در روه طرف
 مغرب در روه را در روه آن منسج غلظه آب دشت است سر فرسخ می باشد
 مرزور بهر چه در کوه و آب که مرزور در بعضی طوایف بسیار در آنجا میباشند
 اگر کوهها را این طوایف و نفعی است از آنها منتهی چشمه چشمان **بلوک لاجبان**
 عبارت از روه شمالی در این منطقه بر آب و غلبه است در جمله آن با تمام
 بر کوه مرزور و نعلین کوه که همسند تا بعد با آنها طوله در قرب از روه فرسخ و عرض
 قریب سه چهار فرسخ و مشهور است و مرزور و شمال در این از طرف
 جنوب برشت دشت و دانات سردشت و از طرف مشرق بهر درون
 حاکم است و در حدان با ششینه اردیه تمهید است طول آن از جنوب
 بهای آفاق شمالی و طرف مغرب آن همسند کوه بزرگ صیه است
 در باین همسند از طرف مغرب دشت رویش مغرب شروع کرده تا دانات

کوه انحر غیر تپس روه فانه با نریدم از دانت انحر داغ جبار و انحر هوه
 آذربایجان است همه دقه با این در تپس است سیان منتهای شمال اینج
 رفته و کوه انحر در انحر سره در تپس باشد فاصه غیر از روه فانه مذکور
 است بعضی جاها در تصریح آن خلک اگر خط سره موافق تصرف ایام اعتقاد
 در آنجا خیره منطبق به قدر متعارف است این کوه است باز در تصرف نموده
 است و کمر آن بجا خفته است آنچه در روه فانه منعم در منبع آنها رفته کوه غیر
 واقع در طرف مغرب اینج بلکه است از میان اینج چون که رود مشرق جبار و در یک
 بجای که آن از طرف این دقل روه فانه کوه نشسته اول در غرب است و در آن
 روه فانه نیز آدا غیر خضر آب است در منبع آن در آن طرف شمال مغرب است
 اینج فانه دقت مرده در او ایستبان ای قریب است سنگ آب است
 در روه فانه یوه نام است در همگام مرده در قریب سنگ آب است
 سیر روه فانه بردانان در منبع آن حواله در روه بردانان قدیم است وقت مرده
 قدر قریب چهار سنگ آب است چهار روه فانه اینج آوات در بلنجه
 سکونیه منبع آن کوه هواره گنگ در هم در دانه قدیم است وقت مرده در
 قریب سمت سنگ آب است از دشت در روه فانه هزار آدا یعنی نقشه
 میر و قشدر مرده دانه است از روه فانه میر آدا تا روه فانه اینج آدا در
 مرکز آن در هم یک مرکز است مشرق اینج چون که منبع سکونیه در اینج

در روه کوه و کوه در بین آن واقع دشانه تا رویا متعارف در دین روه
 جاری است قصبه پویه گفته است اینج چون که هم دانه و در داغ دارد
 هم صحرای و در داغ در طرف شمال روه بردانان در جز در کس است مرز در سطح است
 موموم برشت در کان در دشت مرکه هم مرگوبه اینج مرز در با عباس سنگور است
 بلکه دشمنان در دشت در روه سره است و بعد از اینج فانه سره در سطح نیست
 از روه فانه بلنجه آدا تا روه بشویه در قریب تپس است فرسخ طول در دگر در سر فرسخ
 عرض زمین سطح دهم در فرسخ و تلف در مرز است چون که هم همان است مشرق و مغرب
 آب در رضا بلنجه اینج بلکه قصبه گفته در همان هم در دارد که قصبه نزدیک روه
 بلنجه آدا واقع در نزد بعضی موموم بهر است روه فانه هم در منبع آن آرد و آدا
 قدیم و مصعب آن روه حکومت از بلنجه همین در همان گفته بطرف مشرق جاری
 در موموم روه در همان گفته است وقت مرده در روه آرد و سره سنگ آب است
 اکنون منبع آب از آن قصبه پس است در سمت شمال مشرق اینج چون که در سمت
 ساجید و الکر دانت و آب اینج چون که هم در اینج آدا در سمت شمال چون که
 مذکور در قریب کوه بشویه است یک روه فانه موموم آرد هم از جهل طرف
 مشرق پس در روه آب احمد آدا در همان است بطرف مغرب دین از آنجا
 طرف شمال آن بطرف جنوب جبار در قریب در فرسخ از کله پس که گفته اینج
 روه فانه هم می گفته و در جنوب جبار روه قریب چهار فرسخ آرد پس گفته روه فانه

در اینج

ملک ایران مرشدی سخاوت بکرسی غلام برودند علی بن ابی طالب که در این سینه غلامان
 در سینه آنجا خضر است شستند و در حواله کاغذش برین غم سرودند و شستند
 چهار ماه بکرسی غلام برودند **در این سینه طریقی** یعنی هر یک یک مایه ای که است و غیر
 بی بیاس غلام و خود و غیرت جبراکا است بی یکس لباس بکوه زلال در سوار
 کم و اندر قریب و هزاره اوار در سر آنجا عادت قامت بی لایق در سینه ملک
 و پشت دره شمع مهر بافت که هر روز از نسلت سر بر خیزد است بهر جزیره
 درستان با بالار تیریس غلامی زنده ایست بینه است ایران ملک و کفر مواجبت
 بیاس که در کفر آنکه در سینه ایرانند و تنها در خارج قید سینه حرم غلام ایست محتاج
 بکشت اینها بجهنم است که وقت و آنکه شمس چشید آنها بکشت بخت ایست
 اختیار نهاد وقت سرودند در سینه اول با سخن خیزت ایران سکره عالم مرگند
 با بر هیچ طوف خیزت سکره و کفر خیزت که در سینه است ایران مرگند
 بنا بر این خط سرودند در سینه املاک با چرخ بجز در طوف بفرودند
 در این حال با ناطق تصرف طریق بر از آنکه مواجبت خیزت از طوف بنا به جوار
 روی کوه ره در دره آلال تیریس و غیر در ره خانه بزرگ کلان با جوار ره کوه اوار
 مستحب اینها نیست بی نهایتی و قلعه جلال آن که شستند بکله دره بر زمین و کوه
 بغیر مکنر البسیاب آب دره مرغانا بره کوه رسیده خیزت با این حال تیریس
 ایران و ما دوست غلاما سر شود پس از آنکه با جوار آب دره بر زمین بر آید

کوه در مشرق قریب بر زمین غلاما و مغرب از سر فرزند که شستند ابراهیم سرور که بر سینه
 قید است طوف مغرب نهال قریب تیریس از لقمه خیزد و نوم بر حلالان سینه
 خیزت با این حال تیریس ایران و جلا است و غلاما سر شود پس از آنکه شستند کوه
 در لایق شلا در بهر با قدر متخذه که سکره مرمی دره و لغاب کبره و زرد لاله
 و در لغت بغیر واقع و بر ز سپیدان و در کوهس و در سینه و سینه است خیزت
 نه کوه رو بهای از سر سراج و خم سرور کوه در این نقطه سکره جوار ره دار است که در
 سپهر که شستند بر شستند کوه جوادان بر زمین از مغرب از سر فرزند شستند و کوه
 سرور که در سینه سرور کوهس و با این سکره سکره با این سرودند اینها پشت دره
 شریک غلاما سر شود و بهر بالرام درو نامر با این طوف غلاما دره بجاره آنکه
 بر بخت سکره کوه که هر فرقه که پشت سخن سیدوار شستند کوه خیزت اینها پشت
 که شستند خیزد نوم سکره که شستند بر خیزد خیزد خیزد و خیزت سکره سرور است
 شریک غلاما سر کرد و و بعد با این سکره کوه بزرگ خیزت سکره بالرام غلاما
 لقمه خیزد کوه زلال و بعد خیزت بر بغیر دره و بنده بر دانهال هر با این سکره
 پر دانهال است و به هزاره گرگ که سینه جوار است و کوه بر زمین سکره
 بجاره لغز اسپه رس که سناع ره جوار است و بهر سکره سکره که سیدوار خیزت
 اشتر است بر سکره خیزت از سر تیریس و با این حال از سر کوهس
 سر کرد و بر زمین سکره با سر غلاما در جاسر لایق الهم بر حلال تیریس

به چنار و ابرو که جنبگی بیشتر بقرب است لکن کمر است منطبق
 این قله بعلت سحر عمدتاً متروک می باشد و البته در بعضی قسم حواله از دره چنار
 در چو چنار روکم است از میان دره بند زبور بگو که مرکز جابر و در حواله قریه را بد
 باجه حاجات فرسخ دلور زینه که از طرف شمال کوه الن و دالان پر
 پس جولا که در شند قلا من از میان جولا منطبق مرکز رود شمال جابر در اینده
 مرکز پس از آن پس از جولا مرکز بگو که از رتبه شمال است مرکز از کوه کت
 بقریه براندر مرکز هم بر چهار برابر مرکز کرده رود شرق شمال جابر پس از کت
 شمال صحرا از رتبه واحد در شمال مرکز بعضی طوایف را در جنوب مرکز
 چنانکه اخبار بر آنست باقی از غربت مرکز که در کوهها غرض از این حالت مرکز
 در کوهها سرحدیه اینجا بسیار است و یکت نیز از این ایفنه شکاک هم در بعضی است
 ابرو جولا در دره براندر شمال مرکز است شمال درت جابر مرکز
 جبال و شمال و مزاج در غربت که از طرف جنوب با این حال مرکز
 و از شرق در بعضی لوکاست از مرکز ولایت از رتبه و از طرف شمال مرکز
 مشهور بره رتبه و از طرف مغرب بسط که در قریه ها ساغر ذرات آن
 از طرف شمال مرکز که بعضی از آنست کرده نیز از آنجاست که در مرکز
 و کوه زینه است محمد و مشهور بر آنست که در مرکز جابر از دره
 بند زبور است که بطلان قسم منسوح یا ارض خوار هم کوه است و در
 این م

ایشان است که دیگر هم یا از کوه پست بیام و نیز از آنج از طرف بهین است که
 دیگر از اراضی که چهار طرف و زیارت پانزده از طرف است که منطبق
 و قدر این تر از زمین جزیره و پیداکار که در هر حالت ایران در میان کوه
 بهی که قلا من از میان دره بند موسوم به دره بند کوه جزیره قلا من مرکز که منطبق
 شمال درت و در دهنه در بند زبور واقع است بگو که درت کوه موسوم
 مرکز و از میان شمال درت و در رتبه نادیدار شمال غرب رود شرق مرکز
 آب نهر از رتبه این هوضانه و هوضانه روضه است که آنهم از لواحق کرده شند
 و کوه زیارت و کرده شمال که باقی شمال کوه زیارت بگو قریه مرکز
 برشته که در هر مرکز است از رتبه قریه در بند که در دهنه کوهها طرف مغرب
 کوه جولا است جابر است نهر را در مرکز شمال روضه هم که در حواله نهر از رتبه
 از رتبه هوضانه آبیاری است و همین هوضانه است که قله با این درت در مرکز است
 کرده شند شرق عبارت از کرده است که کلا جوسه و پیداکار در بند از رتبه
 از طرف مغرب بگو زیارت پانزده شمال کوه که زیارت پانزده
 پشته نزه است که از دره کوه زینه بازم مرکز از رتبه رود شرق مرکز
 در شمال کرده شمال که شیب شمال برشته که در هر طرف مرکز
 که در مغرب جولا منطبق مرکز و در شمال این جالبه و بسط است
 و شیب جنوبی هم کرده شند است و کوهها مغرب ابرو شمال از رتبه مرکز

تا بدین طریقه بر آن سبک است ممتد و منقطع در چندین جا با بر خطه بر آن علی الخصوص از سبک
 مشرف با بر سبک مملکت خصم مگردد هجوم آوردن با عشت خرد پادشاه کما عظم
 فرقیها اینجمله در خطه را با خطه جزا فیه مگر کوشید و اهل اران هم اگر چه گمانند که
 در خطه را از سرشته در هم گنجه بر بر آتش گنجه در دگر یک لفظ ترکی
 میان جوانان هم مشهور و مصطلح است که بطور اکل و دارا بهین معنی در خطه است
 و در عمارت از خطه آخر با غایت اما آغاز بجز جبران است یعنی جبران
 میاید هر قدر را با به خطه بنام هر کدام لفظ که آب لقم نامزدان مملکت بکلیت
 جاریست اما لفظ چه کوه باشد چه شده چه دره چه از سبب بهمان دولت
 و اگر از کشت و کور را در آنجا با حق تبارخ اما با خطه ظاهر است یعنی با نظر در وقت
 بودن هر قلم را باید در خطه کشته هر کدام کوه و محلی که بکلیت یک طرف ظاهر است
 بهمان طرف متعلق کرده دیگر را بر لقم به خجسته در استخوان تبارخ و ابر بر لفظ لازم
 بگویند یعنی آخر پادشاه فرزند نمود و با غایت آخر بنا بر ابر هر جای که در خطه آخر جریست
 و در خطه شمال با شرق مشرف است و قبول فریک با خطه است جغرافیه قسمت و تخمین است
 و حقیقتا بهین سبب خطه از آن بکان آری سبب و در سبب تبارخ خانی بزرگ موافق خطه
 آغاز با خطه است و کثیر با مختلف لقم و لغت و مختلف مرفور هم چون که بنام خواهد
 چندال حاضر نیست مکنند دره در بر هم علاوه بر آنکه عثمانیه در بر سبب لقم
 غصب کجایر هم را با خطه بر متعلق است دولت و جزو هم که مکرر می باشد

در خطه

دولت عثمانیه محض دولت جریه و از این لقم دره مذکور که مشرف است به
 مملکت است با بر دره نام لقم از قریه دره با بزرگ دره مشرفان دره
 قطره بکنان فرارانه خیزد و معاشرت با ضربه محض خصم خطه که در اران
 شروع بکنان است بر تبر نصیب بگویند شکست منتهی است تصرف غصب
 با بگویند بر دولت که بهما طرف مشرف دره درین کوهستان لقم و جوی که در
 واقع نوا ابر از متعلق اتصال که در نوبت جارت است از کوه چدر دره و در
 و در کوه بهمان و در سبب بر بهمان در سبب کوشید و کوه سبب خجسته
 که در دره غربی قریه از بر و هم از آنجا بر سرشته بهین کوه از بر سرشته درون
 بس را بر خطه در کوه از سرشته قریه دره که در سبب است که در میان در شمال
 مکرر قطع لقم از سبب به مشرف عثمانیه دره در بر را غصب کجایر غیرت
 که از سبب شمال و در سبب از خوار و کوزان سبب قریه آنها منحصر کجایر
 ابر محال است که در دولت این محال است بر حسب قبله از انما از سبب
 معانی نام و نام کل در اینجا با هم رسانید از چنانکه نام دولت سکون محال مذکور
 جارت از قریه نکو در کوه و شبان و ما دونه و در دبالان دان
 و دان که و مار دران دولت این و اشیک و منبر و ما وار است
 بغار که کعبه نصف تو دولت شبان و نامر که دبالان دان
 و چند امک و در تمام خطه و لغت در اران و نامر دولت این و اشیک

در تمام مملکت کما مشرف است

در وقت غنچه را طایفه هر که است باغ نه است فرد در بام بودن سرخه کیفیت با
 منبت ایضا در است عمده موردی است که موجب استخراک بود هم راه
 این سالیه راسته گشته و هم برفق میبایست که نشسته تپه بر سر سینه حقیقتا معتد
 این عقده از اتم تمام در هر حال که در هر ان حال است معر اطلایه هر که در
 از طایفه تک تک به شایسته محاسبه و طایفه مریضه تک تک دره در بر شایسته
 محاسبه است جبارت از بر خجالت و خال و مزاج و مزاج و دو است یعنی
 در اراضی مستطبه و بعضی در میان پشته و دره افق خالی از طرف جنوب در هر
 حال که در از طرف مشرق در ارض از هر ملک اردینه و از طرف شمال پشته
 باله ان در بر شایسته که قطعه که گویند و همراه است که قطعه پشته همان
 بر شایسته باله ان رو به مشرق در و در میان بر است و در طرف
 جنوب که سمت شرق است پس در شایسته که در شایسته در ذات
 از سمت شکر تا غیر عبارت از کرده و بدین در کرده و در شایسته غیر و شایسته
 دکه اسکندر است چونکه مستطع این حال فریب در فرسخ طول و در فرسخ پهن
 مشرفه فله که در شایسته محکم این حال است و جنوب این هر که در
 شمال پشته که با بر دست یعنی شایسته اکنون فله مریضه بعد است هر که در
 این نظام بکلی است با شایسته در مجرای در پهلوان قره با محکم صورت است دره و
 موسوم بر دره بازرگ که در شایسته است چنانکه معمور و با سر آنها بقرار است است سرد

سازگار

سازگار بازرگه گوگب نصران چکیت مورد شایسته
 سورکان نیری گوگب کبر از نیک بان سوربان کوله در
 ایوان در سان اسپکان آلوسان خاکت بلکت بان
 در جنوب جنوب لب هر حال در مشرف بر است دره مذکور و در است
 در هر حال که جز در هر حال است و موافق معاهدات است و با مخصوص بعضی
 سیم فرادمه خبر ملک طلق در است عمده ایران است و در میان شایسته
 بخلاف عمده در طرف دره مریضه را که به شایسته مشرف با شایسته محکم است
 با شایسته جز در هر حال است در با نام غصب قطعه غصب و تصرف که در
 هر دیکره سرد سرد است که در دره دره مریضه و مشرف یک کله بر است
 افکانه است روضه بر است که در شایسته شایسته شایسته و در دره و در
 دکه در دره و در شایسته دکه اسکندر است یعنی از طرف نظر با شایسته است
 رسته مریضه بخورد از میان این دره بازرگه کوله بر است در و موسوم بره بره
 در مشرف جنوب کوله مذکور بره از هر معنی و موسوم بره مذکور است این حال
 چه در است و مزاج چه خجالت و مزاج مخصوص کنه در است و نسبت غیر است
 تک تک مریضه و غیرت مریضه که در است است ایران و بقرار غیر مردان
 فریب هر هزاره است وقت مرد در فریب چه است خوار است
 عمر آن در از بطرف خاک عمده که شایسته محکم صورت جبارت در هر

و این معانی و نام که در دره مریضه است که در شایسته است
 از دره بازرگه که در شایسته است

بگو زبانت پادشاهان و گردن بهای و گوشت و مرغ بهای و ذرود سر تا در
 و گوشت و ذرود شیر و حبس رسیده از طرف مغرب از سر خطه کوش
 رو بشمال گزیده ره خانه بجهش که در اینجا با ره خانه از برج مشهور است بسیار
 عمو که بزرگ گوشت کرفس بر مرغ و پرنده در درخت غنایه را سوار
 فغانه بجهش که هنوز در تصرف ایران است بدولت عثمانیه و امر گرانه
 و بجز از ذرود گوشت کرفس و مغرب میر گرانه بزرگ گوشت با بر دست بر مرغ
 و بجز از کرفس و شمال مغرب از سر قوتین برود و سوارک از این ره خانه
 ذرود با ذرود که در این خطه منقطع در آن است بسیار گوشت بزرگ
 گوشت خطه بجز از کرفس و گوشت کرفس است فغانه ذرود گوشت کرفس
 به مرغ و سوار ذرود با ذرود که خطه عثمانیه بدولت عثمانیه و امر گرانه پس از کرفس
 با منتهی فغانه منقطع گوشت کرفس و سوار آنها بجز از گوشت کرفس و کرفس
 بهمان ترتیب بزرگ گوشت کرفس است با اینهمه فغانه کرفس بجز از
 این که با مرغ و شمال در مجلس از راه مرغ و فغانه کرفس با مرغ و شمال بجز از
 و عمو بر باطله گزیده او بجان او و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 تمام حملات است از کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 معاهدات با منتهی و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 و با مرغ و شمال از اینجا در کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس

الان

بار این است این قول حرکت خدای او مضطرب اهر را در دست و سوار
 در خطه بلفه در دوشه در دوران بجهش سرفه حضرت ابی اسرار است
 عرض نکات است خطه با طعمه در اینجا منتهی شود **سواد مضطرب**
الکلی بر اجاست در ساری نه سوال خطه بلفه در **سواد**
 بجهش است که بجهش همواره هر لغتیه این را را در دست کافه
 عرض با منتهی علمنا عرض منتهی که بجز از کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 عبد الهام نام میر لیاق آدمی که کمران و شمال بجز از کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 و بر دست منتهی بدولت عثمانیه بجز از کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 تمام پاینده با فغانه بجز از کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 و در دست فغانه و بسیار بسیار اعتدات کرده و فغانه با مالک و مردم را کرفس
 مرز و در پاینده بدولت روم کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 روم است حق مطلب کمران جواب صریح مالکیم و اولاً لایحه در مجلس سواد
 بدولت روم نهاده کمران چشمه و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 وید و ایم و سپهر از بر سر در کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس و کرفس
 لایحه در مجلس بسیار حقا هم ابره رسیده در این فغانه تنها بهای مرغ ایران بجهش
 چو منتهی است از این عمر آثار شکاک را بطبیع کرده با لیاق برده جا و کرفس
 بان جناب عبد الهام کمران او بسیار سواد فغانه کفر از مالک و کرفس و کرفس

و مزاج و مرا تصرف که اکثر آنها در این دره با مزاج خود زود از حرمه گوشت
 تا صحرای شهن آب جزیره و قلیا در پیشه با و کمره واقع نما بر سر نسبت
 حال جزیره را دره شبر که میگویند یعنی دره لظلمت می نامند چه این جزیره را جزیره
 مشرف بنامند حکم ایران است بهمانند غمانیه نظر بسبب است جزیره در شمال
 خود ساخته در پس از افعال قرار داده است بهر جهت تصرف و تصرف آنجا بلکه
 عین افعال مشغول است و استمال اما لظلمت است همیشه فرمتین گوشت
 و کمره کان را که از جزیره است پشوران میباشند در ایام غضب فطره و بر این
 غضب که بر غضب نموده است تمامش می باشد حتر وقت برود
 فدر و مانورای جزیره که از او غضبها مستطیله بر جمالات معلوم خواهد
 شد کار در در کربک و تجلیس اما لظلمت جزیره که از او غضبها مستطیله
 در جزیره بر جزیره است با لکان باره در میان شبرانه کنگر
 در جزیره در جزیره کبکی کان فالیک است است دراک کورین
 کورین سفلی فصرک کورینها چند چیده دیگره جزیره هم است در جزیره
 جزیره جزیره جزیره است و کمره نسبت جزیره جزیره جزیره فقط که است
 و جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره
 بمناسبت فریب جزیره معلوم بسویان است حال جزیره در جزیره
 موافق معلوم است طایفه جبارت از جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره

که در رشته کوه هراول و قوزره در میان دره و کمره و فیما بین منابع جوخانه لمان و جو
 خانه کوه کمره سلماس واقع است منجمله جزیره خانیکت و برین قورک
 در طرف مغرب رشته کوه هراول و کمره کوه که می از در است منصفه
 طرف شمال هراول است که در جزیره است در کمره کوه و جزیره منابع جوخانه
 اقله ای که بر سر نسبت بهمانند غمانیه بر غضب و تصرف آنجا در ادان
 غضب قطره بسویان دراز و فرمتین جزیره در این غضب و تصرف که در
 نظر تفصیلات مذکور خط سرحد ما بین در سبب ایران و شمال جزیره که موافق
 تفصیلات مطرره در بلوکات از رویه جزیره جزیره کور جزیره سلسله جزیره کوه
 موافق نقشه جزیره جزیره قرار داده یعنی مواضع تصرف طرفین در سلسله کور جزیره
 در جزیره جمالات نیز با تمام همان سلسله کور جزیره در سبب محتمل است
 به نسبت سلسله فخر منصفه سلسله مذکور از دره جزیره سلسله جزیره کوه
 منبع در فصرک و در آنجا جزیره کوه جزیره و کورنه کورنه جزیره و جزیره قوزره
 صراحتاً این حال شبر جزیره ایران و لمان و جزیره جزیره و جزیره جزیره جزیره جزیره
 که شمال جزیره جزیره غضب کرده است به دولت ایران در جزیره جزیره جزیره
 قدر آن سلسله جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره
 شهر جزیره کوه هراول سلسله از نسبت فخر منصفه جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره
 غرب هراول و کوه کورنه جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره جزیره

خداوند کار شریف و نیت که گشتن است شکر است کرده پیش روی عبادت
 رعیت ارمانه و اگر واقع و ترغیب فخر نوزاد و شکر بار بر روی برادر
 لشکر بسیار که سرکار خداوند کار در پیش است را جواب ملا و او را عزیمت
 و او در اجازت سرکار خداوند کار عجز کرده رعیت را پیش سرکار خداوند کار
 حق مطلب که بر نوکر دولت ابر است و رعیت رعیت است و جمعی
 عالی بنا هست صاحب اختیار سرکار خداوند کار است و طایفه کار خداوند
 شریف و از بیخود چه بر حجت هنوز و بنا بر از ایت است با و بی است
 رعیت را شکر است فخر خداوند معروض کند بشر این معنی رعیت
 انعام و که خداوند کار گشتن داران است که هر حق و او هر شکر در اینجا
 در کفایت حضور شده اند هر **سواد مضبوط است** فخر خداوند کار بیخود
 و اعزاز دولت رعیت طاهر و او هر چه پیشم شود شکر و زبان رعیت در پیش
 در پیش بنا بر در جبین است در یک نفع و رعیت است نمود در قایم مقام قطره
 عبد القادر نام پیش عبادت است و سوال نهادن شکر مکر و در بیان نام
 بنجر و نور بنجر پیش در آن و گفته که قایم مقام عبد القادر را و سوال در رعیت
 شکر کند در سایه رعیت غنا شود **سواد مضبوط** **لهی** **مورد است**
مسطور سه سال قدر از هر چه بخواه بر بیع کجا بر شیبه با پیشم
 که نیتان که با عریضه پیش نیت نوکر رعیت در این صله ایران

سال خیر است که در فوج حکما ما را بجهت و چهار از آن است که رفتن
 در آن کار که رسید کار نوکر این و معتبر دولت قیام بر شیبه و شکر است
 است و در این مورد بر فخر ما نوکر رعیت قیام بر شیبه را حاضر نباشید با حجت
 با چنین نظر شو دست از معتبر خود مال بر شیبه و از نوکر خود دست بردار
 کوزایم شمشیر حاشیه این که بر هر چه این است که با مقرب ایشان
 اسکندریان سردار مبارک حال قطره نامور کرده بود کجا بر شیبه با آن قطره
 منبسط کرده و که نترسید و هر مراد از آن کجا خیر از شیبه هر کوزه این صله
 بهر سه نفر از حد است **بلوکات حدیله خوی**
 عبارت از عملات خسته قطره و آنرا که با باقی و اوج و با کت
 هر ترسب نکور بر تالی و شمال مقصود خود واقع شود و از طرف جنوب
 بود و ایران و لیاق و غنای از طرف مشرق نامرغ حاکم ایران و از طرف شمال
 بگو و شهر را غر که چاک بر هر قدر روس و از طرف مغرب بر شیبه جلال
 در بعضی از شیبه قیام در بعضی از شیبه با غر یا بر شیبه و در باطن
 در مسین اسلام شده محدوده و باطن هر که در آن ترک و کوچک در طرف
 دولت ایران و غنای در رس است **مهر** **بلوک**
 عبارت از ذره است که بقرب است در فوج نظر از مغرب بر مشرق
 افکاره و غنای مشهور قطره که در آن هر چه که کسر غالباً با غنای سر بود است ایران

لمر دره بچو که خنجر جابر و بعد از کتب از مکان و حالات که بر منصب ره
 این مر شود چنانکه از لوازم طبیعت انبیا قول در مار طلال نیست چند رخ دوزار
 و کوه عتاق و آب را مستعد و مشرف با میر خرقه و آب آنها و جبار آب که در
 هر ایام که در راه مشهور تیره قطره و یک از کلهها معظم و عمده مشرف به زمره کلهها
 و ممالک معتبر از کلهها خنجر عتاق از طرف جنوب بهانه خاکست و در
 ایران و لیاق شمال و از طرف مشرق از طرف مملکت ایران و کوه که مشرف از
 شمال و از طرف شمال و از طرف مشرف از طرف جنوب و کوه از جنوب
 بقدر رشته جبال معتبر که در آن رشته بر اول حقیقتا مسند و متصوفاً و قدیستند
 و اساس فرات که از جهت اتصال از اول عبارت از کوه که در مشغول و کوه میر
 و کوه که کوه و کوه نظر آوده و کوه چهار طاق است مرجه میر مانج کرده تا مشغول عبارت
 از کوه است که در جنوب فصبه قطره واقع در رشته که در کوه کوه کوه کوه
 رو به غرب ممتد شمال و یک شجبه دره طلالا که در کوه مرفی است نسبت فصبه
 ممتد کرده و اول هم از طرف شمال که میر عرطوف شمال لمر کرده و در
 جابست و پس از رسیدن به جبال است کرده مرفی رو به طرف شمال که
 پایش تر با آب بر حوضه چوکست و بهانه میرک که از طرف سار و در این
 مر شود و قلا شمال با میان دره مرفی تا فصبه قطره جابر در در جوار کوه آب
 دیگر در این سمت کوه کوه نظر آوده و چهار طاق و میر حوالا با مجور واحد جابست

دوم

کوه کوه عبارت از دره کوه است در مغرب جنوب قطره که در شجبه دره
 از آن جهت شمال مشرق با دره شرقی کوه خاضه سلطانین و با دره
 غربی کوه خاضه و نه خور رو به شمال جابست و در دره چهار طاق عبارت
 از دره کوه است از مغرب شمال قطره که در سمت مغرب فرب چهار طاق
 واقع و اول از سمت مشرق کوه جابر در دره خاضه و نه خور و بعد با آله
 که از طرف شرق خاضه به طرف جابست فاصلا کشته خور با این تر از فرب و نه
 با دره خاضه سلطانین فاصلا و سمت فصبه قطره جابر عتاق که در فصبه کوه
 فاصول از طرف بهین آن یعنی مشرق است و اما دره و میر دره و دره
 واقع است به میر فرب است فصبه قطره استران زیر را بکن تا مشغول
 با نه برک چوکست و چوکست سفار ترس لاله کوارا سلطانین تا بکست
 هر دو نیز همان بورت شرق خاضه سراز خراب کرک حوضه جابست
 کله جابست حوضه خنجر کوه بکست کوه الما و منه و نه خور
 تا مشغول بیانو رازر بوچکست و نه خور که چوکست چاخ سر ایگز
 فصبه قطره فرب کوه با این تر از سباده دره و جابست و سبک و جابست
 دره طراف کرده تا مشغول و آب دره طرف سلطانین و طرف خاضه
 با هم فاصلا مر شود در دامنه پشته فرب واقع است و فصبه قطره فرب
 موافق مصالحه سلطانین است خراب عتاق در بالای این پشته کوه کوه

جابر مشهور و کلمه الله را پاره کرده که همیشه بر آله بنام اینجاکرد بهمال نثار کرد
 اسرار و امات واقعه در پنجاه و هفت است اخذ کرد پس اخذ کرد پس
 اب زینب است پر بر سر دوشش اولم و اجزا صید میکند
 حسن تران کز همزه مندا بکمال دوشش قرآن صفا فوشش قرآن صفا کلمات
 حیدر کند با پنجگوشه با پنجگوشه قیصران اسپیش اخذ کرد
 قلعه دارد که در لجه بر در است و هنوز بنیست و کلمه لاله در وضع کلمه
 و قلعه مخصوص است با هر چه در بنیست و در خانه عمده همین بولک عبادت
 از در خانه است در فتح قرآن غلبه که هموز و از پنجاه فریه حسن تران کز
 جابریست و در پنجاه این بولک در در خانه از طرف ابا قاهر که در کوه صایه
 با هر طرف جابریست قلمه سر شود کلمه فریه حسن تران کز که در تران کز صفت
 و در دو کاه بزرگ است که کلمه آنجا محضاً فرون کلمه کلمه آنقدر است خورد در
 و ضبط بنام نام این حال و امات مستفاد از نیز در سرش و نامور تر شعله در لام
 غضب قطره و در از غضب و از تصرف به نزال در است صلیه بر سر مرغ نخل
 بولک ابانار عبادت از بولک مستطیع و بصر در کما و پسته است در شهر اخذ کرد
 در بالا رسته بر شسته جبال که تهاک از طرف قدیر و در اول بنظر است ممتد سواد
 مابعد بطرف مغرب فتح واقع می شود مرآت و در از مع و مرآت سبیل قیه
 و از طرف جنوب بهمال اخذ کرد یعنی کرده جبال و از طرف مشرق

الرفیق

برشته جبال در هند مستفاد قدیر و در اول محراب و مسلم ذرات قهر در نخل
 مشهور به الکمان و در بانو و قرقر و ده فاصد این بولک از بولک صالو کران
 داد و بیست و از طرف شمال کلمه لاله اراجح و ده فاصد آن که در بولک
 نیز رسته هم بانو و قرقر است و از طرف مغرب بجبال صیدیه و سایر
 و امات کلمه در پنجاه اول از طرف اتصال کرده و در کوز بنظر است عبادت
 است و کوه نال بر سر عبادت از طرف اول و در اول مشهور به شهرک است
 بر باغ و با سایر این بولک که از منابع کلمه طرف غربا الکمان در پنجاه است که
 شعله نزل با هم مشهور به خانه الکمان و در پنجاه سرودت برده آثار است
 و بنسج که از شیب کلمه هر کلمه برده است از طرف غربا همین رسته
 همین فرود الکمان و در بانو و منابع سایر شیب کلمه هر کلمه پس بدون سر
 کوه کبریا که از شیب جبال شمالیه لایم بولک است در میان همین
 بولک بهم قلمه و کوه آب که در سرش بطرف در باران جابریست
 و امات و ده در لایم بولک بدین تفصیلات در بولک جابریست کچان
 کان کران حدیثی در کوزین سلاخه تعانس جابریست کرد کلمه
 هر بر آله از این شطر علا کلمه چپقلو قلعه کوزین قلعه جبال تا
 یکناله سرانج سیلابیه اینجاست شمشیر بر او جنگ در بطن تمام
 و بر وقت عزت جبهه بانو و خور در شیب و است خوار سر شود

واقع نشاءت بر مفضل است سیر همان سیر همان شب
 دستها چنان نازک قاره قوتی ملک زرد آود چاره فرما
 و موقایر بلخ اینک نام این دات وقت مردم در
 در تصرف عثمانیه بود و بعد از آنکه بعضی را در ایام اتفاق فراموشی
 وقت غصب قتل بعضی را بعد از آن غصب و تصرف که در وقت غصب
 قدر نقطه قرینه بلخ و نازک و چنان ملک و قاره و غیر مستحق بر آن
 بزوار ایها و دست شرفه فرود سوزلو و بعد از آنکه دستها است واقع
 و سوزلو با هم خود ستم و سوزلو در دست است و نمیدانند این هم بهین
 قریب کفر سیم با این تر از اینها فریه بازگان ملک است در تصرف سیر
 ملک و سیر و در هر ماورایان نمائند و خارج بجز قریب ملک است روز و وقت
 چنانچه مافی و سوزلو فرود سوزلو و سوزلو ملک است نازک و چنان
 که شب و دواع ماورایان العبد و بره و در دست با ماورایان چنانچه
 چنانکه دایم خود حرکت که چنانچه طبع زباله در دست در کفر خاکی
 با در هر ملک ایران حرکت که در پنجایر از دست با که با هر طرف شرف
 اغیر کوچک است و چنانکه در سوزلو که سوزلو است حق سوزلو در این است
 رفته بالا خود ماورایان از سوزلو حرکت سوزلو و چنانچه سوزلو حرکت روز سوزلو
 و سوزلو در دست با این سوزلو سوزلو که سوزلو حرکت که سوزلو سوزلو

از این

از ماورایان خود سوزلو سوزلو و سوزلو و سوزلو سوزلو سوزلو
 شب آغیر کوچک چنانکه ماورایان سوزلو سوزلو سوزلو سوزلو
 و سوزلو و سوزلو و سوزلو و سوزلو و سوزلو و سوزلو و سوزلو
 در سوزلو که سوزلو سوزلو سوزلو سوزلو سوزلو سوزلو سوزلو
 و دواع ماورایان العبد و بره و در دست با ماورایان چنانچه
 چنانکه دایم خود حرکت که چنانچه طبع زباله در دست در کفر خاکی
 با در هر ملک ایران حرکت که در پنجایر از دست با که با هر طرف شرف
 اغیر کوچک است و چنانکه در سوزلو که سوزلو است حق سوزلو در این است
 رفته بالا خود ماورایان از سوزلو حرکت سوزلو و چنانچه سوزلو حرکت روز سوزلو
 و سوزلو در دست با این سوزلو سوزلو که سوزلو حرکت که سوزلو سوزلو

و جنوب

اگر حرکت در وقت که یکی از اول سبط است چند سال پیش از این جهت
 بعد است در این زمان که در غیر حرکت و تصرف ایران است و همین
 جهت سبب است که از این آن حرکت و بجز این معنی که است باجه که
 بنا بر فقه ما شود شرح هر روز پیش از حرکت و فتره خود که باجه و در
 غصب قطره و فوایح و بجز اینها با موران عثمانیه شرح مفصلا بجنبان موران
 و اسطه نوشته و جوابی که از آنها در مخصوص است در قطره سال است صراحت
 جهت مزه ایضا در نظران سواد هر روز را بر حسب ایضا نسبت به هر روز در
 ثبت سرباز سواد نوشته که در سببان کله در معنی کف و کله در معنی
 ما مصلحت تعین و تعیین روس و انگلیس است باج سرب و جهاد هم در فتره
 احکام است که هر یک از آنها که در خزانه بزرگان ماکو در سواد در سر
 محمود نوشته با ما در سبب سزا هر قضای که ایضا است نام که نوشته که در راه سواد
 غرض از این جزو اوقاف دولت عثمانیه با بحث با خبر کار و عدم سبب است
 قرار نامه از انصاف در زمان کجاست منطوق ایضا قرار نامه از انصاف
 جهانی شرقی میروان که با حظه به دولت عثمانیه حقه معتبر منظر کعبه که کما
 صعوبت است این عشا بر آنرا را مستقیم است در دولت سواد ارضیه و سواد
 از قبیل فقهی که پیش و فوایح و دولت پنهان نشین کجاست و بعضی از بزرگان
 و غیره خاتمه نام سواد است قطره و انگلیس در فتره و از حرکت و باجه فایده

۱۰۰

در سبب سبب عثمانیه غصب تصرف کرده و در سبب سواد و اسطه با نوشته که
 لغات رفع این نسیات عجب با را بود و ما در سبب سواد ارضیه سواد و
 و قرار ماکو در دولت عثمانیه ایران هم با حظه سواد سبب دولت عثمانیه و اسطه
 قطره در این سبب سواد تمام که از اجزای خود چشم پوشیده و منظر
 روز موعود بعد ظاهر اگر که همه اما که سواد بقت ایضا بجز اینها سبب
 و صدق بویخت سابق این جزو و سواد است عثمانیه ایران در خصوص کما در
 با حساب سبب سواد عثمانیه سواد ایضا واضح در نوشته و حق در ایران
 ثابت و ایضا که در سواد سبب که است آن مقدم بر رفع این نسیات
 ایضا مضافه نموده شود در کما ایضا سبب سواد با خبر حظه ایضا
 اجزای این سواد مقدمه حد نام سبب سواد است برابر اگر ایضا
 اوله حظه سواد ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
 باجه است با حظه حقه ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
 مستقیم اما که سواد دولت سابق باجه در سواد ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
 صراحت فصلی سواد قرار نامه طرفین متعادل و حق سبب سواد ایضا ایضا ایضا
 در سواد سواد ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
 ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
 در حکم خود در سواد ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا

که در شمار در بپ از نرس سبزه مذکور سخن است هر گاه که نام زمین در وقت
 قرار نام در تصرف کدام طرف به جهت مصداق و محرفه لغت و در حساب
 در پیشگاه و ایم حقیقت فرسخ راه با بزم ولایت در اندک وقت و خط سحر را کنار
 گرفته است با بعضی اینها که در کلام و کلام با بر بار ارباب مردمان بخار
 و ملک طلوع لرزه از آن در تصرف غصب به تکریم خدایه با آن البته که در
 در حساب در پیشگاه و در حساب چون کفر مذکور در محرفه در جهت حقا
 در تصرف ابران به جهت منع میوه درغ او را رسا میجوست بر نوبه در پیشگاه
 بهانه از یافت با بطرف و بلبسته گفت کرد و به تکریم خدای
 اجنبی سزای از آن که چهار پیش از هر چه حضور با نوبه بقطر در کنار کردن
 و در در پیشگاه سحر شمار ساقین در در در در منصب در قلم حکم کردن در در
 دولت عقیده خدایه در ماحبه قطره مانع است چنانکه نظر اجنبی سبزه در
 بقطر کار کردن تا و شکایت است به نام در پیشگاه در چشم ما بر این تا نام شکایت
 در در در نوب سلام از احقن در محرفه فرسخ است در در محرفه از نوبه
 است در است بوجه خاصه برابر این خبر خوار در بصدار نوب بند مرگشده با ملک
 شمار اینها ف مشاعره در سطل کوه در پیشگاه در زمان حضور در در پیشگاه
 سر کینیم و بر در خانه و جبهه از سر سبزه و در کس و در چهار نوبه
 خلا فرما رفته و خطبه را با کفر مذکور در محرفه از در انصاف سقا بگشته است
 لغت در این

فشارت رفتار در امر و حقیقت به سزا معلوم خواهد بود با این پیش خبر خوار محض
 عدم تا غیر از این امر مهم شده و پاس در زمین عقابان سلطه از همه اینها سزا
 هر گاه که در حدوت جناب در پیشگاه صرف نظر وقت نوبه سخن
 بر تصرف در سر فرس در منع آنها بر است حال در محرفه رسید ایم با ایم
 در اصرار با کلام حقا در رسا از این جناب توقع سزای در اولاً قرار دارند
 که بگویند که مضمونه یک لقمه اقدم کالت اولاً راجع شود فرار عتیر
 محرفه در امر در است صاحب کرده گفته اند این لغت به سزا سزا
 راجع نیست پس از است در و در خطه نام و نام آنجناب سعلق با نام خطه
 بزرگ هم غیر تکریم خدایه اجراء حقیقت است که در راجع سبزه کار کردارال در
 در سطلین و در کشته بود در محرفه متعلق سزا است البته اجراء سطلین
 حق است که بر تواند که باعث و منفعت حد تا تر سزا سزا
 پیش رفت کار شود در صورتیکه چنین حدوت بین و کار حال در سزا
 رفع سزا است موقوف و سزوک نشود و سطلین حق بعد سزا در سزا
 جلوه با انجام خواهد رسید بعینه است که با این وضع مانع از این صفات است
 باعث سطلین تا تر سزا هم بود الا آن که بگوید که غیر از این سزا بود
 محرفه در سزا در سزا است محرفه در سزا در سزا در سزا در سزا
 ایران در در سزا در سزا است بهین مکان را سزا به سزا در سزا در سزا

رسیده ایم

مستحق که از آنجا بجزایب در دسترس بود غیر را که باشد و در آنچه فرسخ
 بزرگتر ملکات ایران فتنه بهمانه تحقیقات متخذه ایشان سکنه که در مصفا
 حرکتها خفا و مستربله از غیر لغت او که گشت و در برابر زو در مدینه است و آن
 که در برج چهار باب که فتنه سهوا یا عمدتاً اتفاق سفاهت در از ایشان فتنه با فتنه نسبت
 با سر سرتحصار زو محبت فرموده بود و او را بعد از او را با تمام با سر خود آن
 بجناب در ویش با برین و جواب صحیح در برج باب برین در فتنه فرشته
 و در اینها دولت علیه ایران بود از مختار گشتن فتنه بین بجهان و از مکه
 رسانا خبر مالدیم چه فراراده در از ازم صورت انجام یافت تمام شدن
 لغت سرجه و قدر تمام اتم در یک از شهر بار مناسب ایران در بر سر
 با چهره ششام بیرون در این شهر در بجناب در ویش است و کافه جزو
 اش را کرده بود چه وقت تکث و ایام فتنه زو یک است اینها جز
 مأموریت مذکور در این فقره را نیز در ضمن این کوسه که از طول بودن لغت
 چاره نبود با بجناب از او را که در حقیقت *سواد فتنه بجنابان مانع و لیکن*
 در جواب فتنه در دسترس با فتنه *سینه در مطبقی در فتنه که در حرم بود*
 بزبان فتنه فتنه *فتنه* و مخط که از آنرا که در او را که رسیدن کا کس
 در دو دم شهر حال سلسله بود و اقرار گشته و سپار که لغت مینماید سنا خط
 چار و نیز در همه فتنات در کافه رسمیه مذکور است و مونا بود و نه مونا در

و حوالا

مخالفت بود و مباحثه آنجناب و در مخط که از آنرا که گشته بود بلکه مضمون
 مکاتبه ما بین آنها و سفارسیه منقول و در زار مختار مظهر است بکث
 فقره آنرا مخط که از آنرا که انفرادی نمایند در مسائلی مستجد و مخط است
 در حال متاخر اتفاق بود بر این سبب که مخط که از آنرا که آن فقره شاره سر
 به غیبت مظهر در هر حرکت مأمور به تنظیم از اینها در احوال و در حجت
 لکن از سرجه بطرف شمال آنها اتفاق نمود بر دست بلکات مریضا بود
 که شرح مفصل غیبت و ضرر آنها را به دلها مضمون خود اظهار دارند و مخط
 که از آنرا که اطمینان دارند بر سبب آنجناب در خواننده کرد و فتنه اینها
 خاطر جمع خواننده فتنه که آنها در ادار قرض خود غیبت که در پیش از فتنه
 و مدارک مراجعت مخط که از آنرا که استند ماضی نسبت سر نه در شهر است
 برینند و شکر فتنه بر سبب آنجناب از نه در مضایح و موهبت لکن
 قبول فتنه از فتنه ابتدا کرد و در مخط مخط آنها مخط بسبب فتنه قرار کرد
 و اینها که دارند و هر که رضات حضرت آنها بر یک دولت موهبت موهبت
 مستخرج بناج فتنه خواهد گشت و مخط که از آنرا که استند ماضی نسبت سر نه در شهر است
 و قوت بخش مزاج آنجناب که در نیت مونا سبب تمام مونا مختلف
 غیر قابل علاج مخط رضات شکر برده که در بعضی و ماضی فتنه مونا سبب
 و آنچه موانع مخط دیبا با در خصوص بلکات سر صریح فتنه مونا مخط

مضمون

تصرف طریقین و بطاعت کور بود که انقضای هر دو ستم فرزند است حفظ ستم در این
 عین است ایچ بلوکات بجز آنکه موافق بقصد است مندرجه در هر دو ستم
 بقایه کرده تا شکر رسیده در بطاعت مغرب بچند با لزام قدم ستم که حال کرده
 بزود میسر شود که بجز رسیده حده ما بین جمالت قطعه و جمالت الباقی می شود
 با لزام قدر توان ستم بطاعت ستم بچند بزود نظر داده و چهار طاق رسیده
 حده ما بین جمالت قطعه ابرای جمالت غایتب غنائی منسوخ و نامردمات قطعه
 غنچه غنائی بر دولت ابرای و کس از او در لزام قدم ستم نه کنی بر دولت
 بطاعت مغرب تمام بزود و کس از او در کس و کس از او در کس و کس از او در کس
 در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 حده ما بین بلوک افترک ایران و جمالت غنائی منسوخ و نامردمات افترک
 غنچه غنائی را به دولت ایران در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 بجایزه اخراج الوداع و منور و مشهور به ستم که که کس از او در کس از او در کس
 رسیده در غنچه کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 منسوخ و حده ما بین بلوک و نامردمات ایران و ستم ابرای و غیره بجز ستم و بجز با لزام
 قدم ستم نه کنی بکس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 بلوک ابرای و جمالت غنائی منسوخ و بجز با لزام منسوخ و بجز با لزام
 نه کنی که در اینجا که در بطاعت مغرب حده ما بین بطاعت ستم ستم

۱۰۰

با لزام قدر ستم در از این ستم نه کنی بطاعت ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 و زود که در ستم رسیده در ستم بر ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 ره خانه با بیز ستم بر کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 که ستم ستم و نزدیک بهم واقع ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 با این و در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 جواز ره خانه را از این ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 ایران و جمالت در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 ستم ستم و نامردمات ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 و کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 معونه بغیر ستم و کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 نامردمات ستم ستم در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 بلوکات کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 ستم قرار ستم و کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 جز نامردمات ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 از هر صد اقسام و حقیقت ستم ستم و نامردمات در کس از او در کس
 دولت منسوخ و کس از او در کس از او در کس از او در کس از او در کس
 ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم

الحاقنامه

ثبت و منع کشته است لهذا سینه عا محزون برار دولت خویش
 بگوینان ملک دولت آید تا که بنام سر سید مرتضیه و قدر مشهور است قلم
 حسن چشم نام امر تخریب کرده فخرات ایام کجاچه را محو مانده منظور است از قطع
 پاکانه و کانه غیر مطهرین تصور دارند و هرگز در حق سینه کرده غیر از فخر
 حقیق و سیم قرار نامه و نفس صریح ایام فخره مشنه و معاهده دیگر بر استبر
 نشانه **والخاتمه** بزرگ در نجات بند و دولت سینه
 در سعادت بی بال و اقبال بزرگال آنحضرت ارفع الله سر سینه سلام
 روح الامیر فراه که در بد دولت بنام نام احمد ابن بهر در عدول و اول بهر
 معظم و قلم معتمد فرقه نصرت و تائید حضرت کرد کار و نال
 نیک کمال سعادت و شکر سینه امید دارم در هر قلم این سینه سینه
 بزرگ حقیقا کار است بزرگ در بار سبک است از سیدین سلف انانیه
 قلا را اینهم سبقت کافیه با بنام ایام مبارک چشم نام سینه
 و سبک دارم سعادت ایام ایام کافیه سینه در قلم حضرت خرد
 در می عصم فرزند حضرت البت هر صانع است سوخته علیت نام هر بهر
 صابیه و خیالات مستقیمه و نایب جناب صلوات باب ارفع
 انرف امیر حضرت مدار است هر ابقاه است قلا در کفر
 امر و کفر نیز نام مبارک و فرزند که مواجی مصحف دولت وقت
 در حق ایام

قریب حسرت ایام و نایب سینه سر سینه دولت صادر فرجام آید و کفر
 رب العالمین اولاً و آخراً و صلوات و سلام مع نیت هر والد لطیف
 باطن و ظاهر آید و وقع الفراع من القلیف
 فی ادر سینه این سینه و سینه لطف آید
 مع الهی و تم توبه و اللطیف شیخ و سینه ایام
 ۱۲۶۲

